Opinia națională

Săptămânal de opinii, informații și idei de larg interes național

Director: Mioara VERGU-IORDACHE

Anul 21, nr. 605, 21 ianuarie 2013, 8 pagini, 1 leu, www.opinianationala.ro

24 Ianuarie – Ziua Unirii Principatelor

IDEALUL UNIRII

Idealul unirii tuturor românilor l-au nutrit cu ardoare marii cărturarii ai acestui popor, de la Miron Costin până la Samuil Micu, Gheorghe Şincai sau Petru Maior. Idealul de unire şi unitate națională i-au însufleţit pe Tudor Vladimirescu şi pe toţi revoluționari paşoptişti: Nicolae Bălecescu, Alecu Russo, Mihail Kogălniceanu, Ion Ghica, Vasile Alecsandri, Simion Bărnuţiu ş.a

Firul conducător al istoriei de peste 20 de secole a poporului român se află înscris în această idee a unității, care a înarmat brațul tăbăcarilor, al țăranilor şi intelectualilor în Revoluția de la 1848, şi care avea cu înflăcărare să meargă spre Dealul Mitropoliei peste câțiva ani, la data de 24 ianuarie 1859, pentru a sprijini şi impune pe cel ce avea să împlinească visul secular de Unire, Alexandru Ioan Cuza. *Pagina 8*

3, 2, 1... Start sesiune!

Cursuri, sinteze, emoții, bucurie, încruntare, stres. Acestea sunt „coordonatele" sesiunii. Le ştiu pe dinafară. Chiar dacă am absolvit, încă ştiu cum este să fii în *stresiune*. Cu toate acestea, nu aş vrea să fiu în pielea studenților, care, începând de astăzi, întră în focurile examenelor sesiunii. Pentru boboci, aceasta este primul contact cu adevărata atmosferă studențească. Indiferent în ce campus aş descinde cu ochiul aparatului foto, peisajul este acelaşi: studenți îmbujorați şi nerăbdători. Nerăbdători să susțină examenul cât mai repede şi să scape „de-o grijă". Avizierele, palide de obicei, astăzi sunt ținta privirilor aruncate de studenții însetați de cunoaştere. Timp de trei săptămâni, examenele vor curge în valuri sub cele mai diverse forme: referate, verificări pe parcurs, grile, examene scrise ori orale.

(Continuare în pag.3)

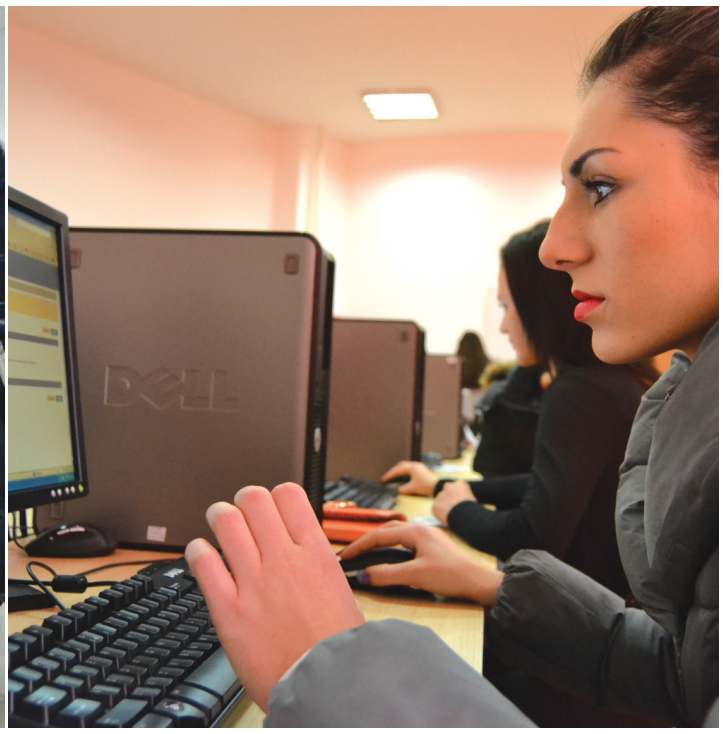

Lector univ. dr. arh. George STĂNCIOIU, Facultatea de Arhitectură:

Macheta nu este la îndemâna oricui, dar este înțeleasă şi percepută de toți!

Care este povestea *Atelierului de Machete* de la Facultatea de Arhitectură a Universității *Spiru Haret*, al cărui coordonator sunteți?

În anul 2009, am propus Facultății, şi s-a aprobat, o abordare alternativă a proiectelor de arhitectură, prin studiul pe machetă, ce vine în sprijinul studenților şi la cererea lor, atât a începătorilor cât şi a celor cu aptitudini vocaționale în domeniu. Scopul este înțelegerea spațiului şi decodificarea proiectului de arhitectură, activitatea fiind legată în mod direct cu disciplina de la atelierul de proiectare. Are ca obiectiv imaginea şi înțelegerea complexă a proiectului de arhitectură, reprezentând şi o avanpremieră în abordarea prezentării viitoare a proiectului de diplomă, ce conține (inclusiv la nivel de prediplomă) macheta ca piesă de bază a discursului!

Domnule George Stăncioiu, vă rog să-mi vorbiți despre activitatea dumneavoastră în domeniul arhitecturii.

Un procent semnificativ din ceea ce sunt şi reprezint la ora actuală se datorează profesorilor mei, mai târziu deveniți respectabili colegi, studenților mei şi, bineînțeles, familiei. Întotdeauna am considerat că am avut, am şi voi avea de învățat mult, considerând că personalitatea mea a fost modelată constant de toți aceşti parteneri şi modele în viață. În ceea ce priveşte traiectoria din domeniul arhitecturii, încă din anii studenției, am „profitat" de anturajul creat prin prezența unor profesori-arhitecți cu renume, de la noi; experiența de a lucra cu dânşii a fost unică, iar, mai târziu, etalarea cunoştințelor acumulate şi relația cu propriii studenți au condus la definirea unui parteneriat constructiv, de notorietate. În acelaşi timp, studiul şi cercetarea individuale au perfecționat mecanismul de cunoaştere şi aprofundare din acest domeniu, practic infinit, deschis noului, inovației, creației şi experimentului.

(Continuare în pag.4)

Interviu realizat de Mihăiță ENACHE

Campionatul Național Universitar de Atletism în sală

HARETIŞTII, DIN NOU, PE PRIMELE LOCURI

Felicitări studenților şi cadrelor didactice îndrumătoare!

În perioada 12-13 ianuarie 2013, la Bacău, au avut loc Campionatele Naționale Universitare de Atletism în sală, competiție la care au participat 17 facultăți.

Studenții de la Facultatea de Educație Fizică şi Sport au reprezentat cu cinste Universitatea *Spiru Haret*, clasându-se pe locul al III-lea în clasamentul general, după Universitatea *Babeş-Bolyai* din Cluj şi Universitatea din Piteşti.

Studenții noştri au ocupat următoarele locuri:

Locul I: • Mihaela NUNU – 800m; • Alexandra GRĂDINARIU – 3km marş; • Ioan Ştefan VASILE – 1500m; • Cornel BĂNĂNĂU – 60mg; • Florin MATEI – săritura cu prăjina.

Locul II: • Mihaela NUNU – 400m; • Liliana DANCI – 3000m; • Paul Valentin LEMNARU – săritura în înălțime.

Locul III: • Mihaela NUNU – 1500m; • Ioan Ştefan VASILE – 3000m.

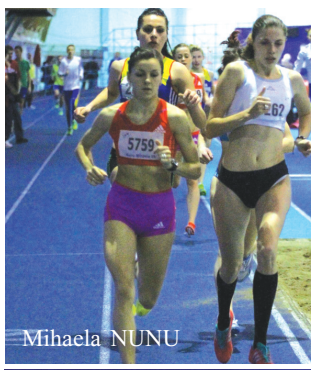

Mihaela NUNU

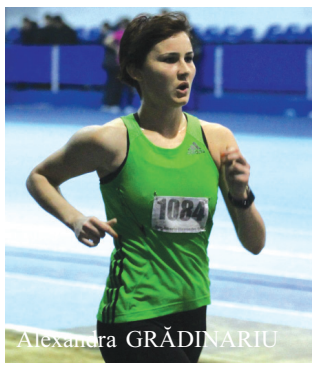

Alexandra GRĂDINARIU

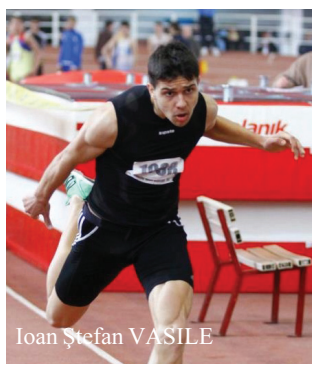

Ioan Ştefan VASILE

Cornel BĂNĂNĂU

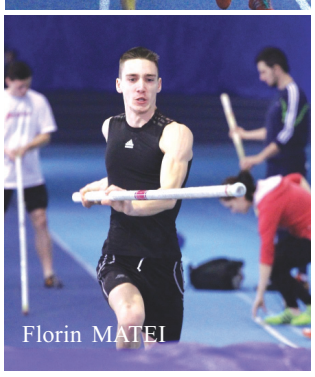

Florin MATEI

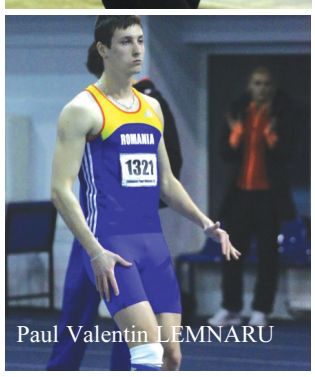

Paul Valentin LEMNARU

Un popor nevorbit

Mioara VERGU-IORDACHE

Scormonim în trecutul mai mult sau mai puțin îndepărtat cu o frenezie, un elan demn de cauze mai bune. Şi, cu cât găsim mai multă mizerie, cu atât părem mai satisfăcuți. Justițiabili amatori până-n măduva oaselor, căutăm vinovați, acuzați, niciodată sau aproape niciodată condamnați.

Greşelile, fărădelegile se repetă, vinovații se înmulțesc, condamnații sunt tot mai puțini, noi ne cantonăm la granița dintre trecut şi prezent, incapabili, fiindu-ne teamă să călcăm prezentul spre viitor.

Înțelepciunea românească spune: „morții cu morții, viii cu viii" sau, „mortul de la groapă nu se mai întoarce". Adică, să lăsăm trecutul şi să trăim în prezent, privind spre viitor. Dar ne mai interesează înțelepciunea ,care conduce spre acte raționale, constructive? Părem a fi un popor nevorbit, chiar dacă, de dimineața până seara, cine vrei şi cine nu vrei îşi dă cu părerea despre ceea ce, eventual, ştie, şi, mai ales despre ceea ce i se pare că ar şti. Păgubos mod de afirmare.

Mai scriam din acest colț de pagină că justiția s-a mutat în stradă. O justiție ce se revendică a bunului simț, dar care sufocă justiția din sălile de judecată, şi nu ne lasă să ne vedem de treabă. Legile – chiar imperfecte – sunt făcute pentru a fi respectate până când fi-vor modificate de legiuitori mai buni. Dar dacă ele nu sunt respectate, totul se transformă în anarhie, răzmeriță păguboasă, perdea de fum ce ascunde realități triste.

Statistici interesante/interesate?! Ne situează pe ultimele locuri în Europa în foarte multe domenii. Este vorba de incapacitate, de inteligență redusă, de inadaptabilitate? Poate puțin din toate, dar mai ales de lene paradoxală, în sensul că toată lumea se mişcă, haotic, ca şi cum ar face ceva, rezultatele fiind nule. Foarte mulți „îşi fură căciula" crezând că păcălesc statul, păcălesc patronul, acționând la minima rezistență, făcând rost de timp pentru a critica – pe oricine -, pentru a cârcoti, pentru a da cu tifla.

Şi totuşi, țara aceasta se mişcă. Nu cum ne-am dori, nu atât de repede şi atât de bine. Dar, dacă ne-am lua doar după cârcotaşi, soarele n-ar mai răsări, copiii n-ar mai râde, pomii n-ar mai înflori…

Nu contenesc să mă mir. Spațiul virtual este supradimensionat de inteligență, de idei, de acțiune, de umor, de ironie şi autoironie. Unde sunt toate acestea în planul real?!

Cetățean european

Valorificarea potențialului antreprenorial al Europei

37% dintre europeni şi-ar dori să nu aibă alt şef decât propria persoană

Aproape 4 din 10 europeni şi-ar dori să nu aibă alt şef decât propria persoană.

Dacă s-ar putea valorifica acest potențial, s-ar putea adăuga milioane de întreprinderi noi la cele aproape 21 de milioane de întreprinderi mici şi mijlocii (IMM-uri) din UE. În calea alegerii de către europeni a unei activități independente stau însă mai multe obstacole, printre care teama de faliment şi riscul legat de veniturile neregulate. Eurobarometrul Flash „Antreprenoriatul în UE şi în afară" (FL354) subliniază, de asemenea, faptul că, în 2009, europenii dornici să lucreze independent erau mai numeroşi (45%).

Pagina 4

● Programele post-universitare de formare şi dezvoltare profesională continuă *Pagina 3*

● Posturile didactice vacante din cadrul Universității *Spiru Haret* *Pagina 6*

STUDENȚII ÎNTREABĂ. PROFESORII RĂSPUND

Astăzi, răspunde conf. univ. dr. Ioana OMER, Facultatea de Sociologie-Psihologie, Bucureşti

ORIENTAREA ŞCOLARĂ ŞI PROFESIONALĂ

Orientarea şcolară şi profesională este activitatea de îndrumare a persoanelor în vederea alegerii unei profesiuni. În evoluția orientării şcolare şi profesionale au existat mai multe concepții teoretico-metodologice: *concepția psihofiziologică-aptitudinală, concepția caracterologică, concepția clinică sau dinamică* şi *concepția psihopedagogică (educativă sau formativă*). Orientarea şcolară şi profesională are mai multe etape: preorientarea profesională (orientarea şcolară), orientarea profesională propriu-zisă şi reorientarea profesională. Dintre metodele de orientare profesională menționăm: lectura monografiilor profesionale; lectura unor articole din mass-media; filme didactice şi documentare; organizarea unor activități în cercurile de specialitate şi atelierele şcolare prin care se realizează cunoaşterea practică a profesiunilor respective; întâlniri cu specialişti din diferite domenii de activitate, însoțite de prezentarea unor filme, diapozitive etc.; vizite la diferite instituții.

Reorientarea şi recalificarea profesională reprezintă îndrumarea spre noi locuri de muncă sau spre noi profesiuni şi poate avea cauze obiective (accidente de muncă; schimbarea profilului instituției) sau subiective (oferirea unui loc de muncă mai bine plătit, creşterea nivelului de pregătire profesională, condiții mai bune de lucru etc.).

1 *Care sunt etapele orientării profesionale?*

Etapele orientării profesionale sunt:

Preorientarea profesională (orientarea şcolară): la vârsta de 14-15 ani:

1) este o activitate desfăşurată în vederea cunoaşterii copilului, a formării personalității acestuia, a canalizării intereselor sale pentru anumite profesiuni, printr-o informare adecvată asupra acestora;

2) scopul este de a stabili o corespondență între nivelul informațional, deprinderile, aptitudinile copilului şi solicitările şcolii;

3) presupune:

a) *examenul psihologic al copilului* care include: • observarea elevilor în timpul desfăşurării orelor şi activităților extraşcolare (activități culturale, sportive, concursuri, excursii etc.); • culegerea datelor despre elev de la profesori, părinți, maiştri, instructori etc. • examenul psihologic propriu-zis cuprinde investigarea:

1) inteligenței: este importantă întrucât intervine în procesul de învățare;

2) aptitudinilor tehnice: reprezentarea în plan şi în spațiu, intuiția tehnică etc.;

3) memoriei vizuale şi auditive;

4) atenției concentrate şi distributive şi a spiritului de observație;

5) dexterității constatate în testele de trasaj, punctare, înşirare de mărgele etc.;

6) intereselor şi atitudinilor;

7) motivației pentru alegerea profesiunilor;

8) trăsăturilor de personalitate: cu ajutorul chestionarelor şi inventarelor de personalitate.

b) *culegerea datelor despre situația familială a elevului*: • starea civilă a părinților; • situația economică a familiei; • antecedentele de sănătate ale familiei; • profesiunile părinților; • cadrul general familial în care s-a dezvoltat elevul.

c) *examenul medical* oferă informații despre starea generală de sănătate a elevului:

1) acuitatea organelor de simț (acuitatea vizuală, vederea în relief, sensibilitatea cromatică, sensibilitatea auditivă, olfactivă, gustativă);

2) aspectul funcțional al diferitelor organe şi sisteme;

3) gradul de dezvoltare fizică. Examenul medical se face cu scopul identificării oricăror afecțiuni sau boli care ar putea constitui o contraindicație pentru anumite profesiuni.

2 *La ce folosesc toate aceste informații?*

Pe baza tuturor acestor informații se alcătuieşte *fişa psihopedagogică* a elevului care se pune în *dosarul de orientare şcolară şi profesională*. Fişa psihopedagogică cuprinde următoarele aspecte (Holban, 1973):

1) date asupra mediului familial;
2) date medicale semnificative;
3) date asupra şcolarității;
4) caracterul personalității;
5) integrarea psihosocială;
6) aprecieri de ansamblu;
7) recomandări psihopedagogice, inclusiv privind orientarea elevului spre anumite direcții prioritare de studiu în funcție de posibilitățile şi limitele sale.

3 *Ce urmăreşte orientarea profesională?*

Orientarea profesională, ce se face la vârsta de 16-18 ani, urmăreşte realizarea a două obiective fundamentale, şi anume:

1) găsirea pentru fiecare solicitant a profesiunii celei mai potrivite cu posibilitățile sale fizice şi psihice;

2) asigurarea procesului de pregătire profesională a persoanelor care prin caracteristicile lor fizice şi psihice sunt apte să-şi însuşească în condiții optime cunoştințele necesare practicării profesiunilor respective.

La baza orientării profesionale stă noțiunea de aptitudine, înțeleasă într-un sens mai larg, ca aptitudine profesională, adică un complex de însuşiri, o rezultantă a aptitudinilor, cunoştințelor profesionale şi deprinderilor de muncă, astfel că orientarea profesională înseamnă ajustarea întregii personalități la necesitățile activității de muncă şi nu doar a aptitudinilor, întrucât realitatea profesională la care trebuie să se adapteze individul este constituită dintr-un complex de factori individuali, organizaționali şi situaționali.

4 *Care sunt etapele în orientarea profesională*

Etapele în orientarea profesională (conform Tabachiu, 2003*) sunt*:

1) *analiza psihologică a profesiunilor* şi *elaborarea* pe această bază a *monografiilor profesionale, psihogramelor şi psihoprofesiogramelor*;

2) *alcătuirea unei baterii de teste psihologice* în funcție de exigențele profesiunii analizate şi criteriile de succes profesional. Bateria va fi cu atât mai cuprinzătoare cu cât cerințele profesiunii sunt mai numeroase şi criteriile de succes profesional mai diverse. Aceste probe vor fi administrate pe grupuri de tineri pentru a stabili gradul lor de dificultate, problemele care apar pe parcursul examinării, în funcție de care se va definitiva bateria de teste psihologice ce va fi folosită în activitatea de orientare profesională;

3) *examinarea psihologică a persoanelor supuse orientării* folosind bateria de teste psihologice definitivată în etapa anterioară, convorbirea preliminară testării, cu scopul cunoaşterii generale, şi observare în timpul probelor de lucru, pentru a consemna reacțiile acestora;

4) *coroborarea rezultatelor* la probele psihologice cu informațiile culese prin convorbirile cu candidații, cu cele obținute din analiza datelor biografice, a rezultatelor şcolare, a produselor activităților de atelier şi cu cele obținute din convorbirile cu părinții, profesorii şi maiştrii.

5 *De ce criterii trebuie să ținem cont în procesul de orientare profesională?*

În activitatea de orientare profesională, trebuie să ținem cont de următoarele criterii (conform Tabachiu, 2003*)*:

1) tendința progresului ştiințific şi tehnic care propulsează anumite profesiuni şi restrânge aria de activități a altora;

2) stadiul dezvoltării economico-sociale a țării şi obiectivele prioritare ale evoluției economice pe o perioadă de timp determinată, care reclamă dezvoltarea prioritară a unor profesiuni;

3) cerințele profesiunilor existente în societate la un moment dat față de persoanele care le vor învăța şi practica;

4) posibilitatea persoanelor care fac obiectul orientării profesionale de a învăța şi de a dezvolta acele activități necesare practicării la un nivel performant a profesiunilor existente în societate;

5) preferințele vocaționale ale celor îndrumați profesional şi care constituie un factor motivațional foarte important.

6 *Ce metode sunt folosite în orientarea profesională?*

Şcoala dispune de numeroase mijloace cu ajutorul cărora poate dezvolta interesele profesionale ale elevilor, ca premise importante ale orientării profesionale. Dintre acestea menționăm:

1) informațiile oferite de obiectele de studiu (literatură, istorie, geografie, economie, matematică etc.);

2) exercițiile de auto-cunoaştere şi inter-evaluare desfăşurate în clasă;

3) lectura monografiilor profesionale;

4) lectura unor articole din mass-media;

5) filme didactice şi documentare;

6) organizarea unor activități în cercurile de specialitate şi atelierele şcolare, prin care se realizează cunoaşterea practică a profesiunilor respective;

7) întâlniri cu specialişti din diferite domenii de activitate, însoțite de prezentarea unor filme, diapozitive etc.;

8) vizitele în alte şcoli, în universități, întreprinderi şi instituții în scop de cunoaştere, informare, orientare;

9) discutarea preocupărilor de timp liber, a hobby-urilor, pasiunilor personale;

10) prezentarea profesiilor părinților;

11) invitarea de directori de şcoli profesionale, de licee, rectori din instituțiile de învățământ superior;

12) întâlniri cu foşti elevi ai şcolii şi care au, în prezent, realizări profesionale remarcabile;

13) simularea în clasă a diferitelor contexte de viață şi profesionale;

14) organizarea de întâlniri comune - elevi, părinți, profesori - pe diferite teme.

7 *Care sunt erorile posibile în procesul orientării?*

Pe parcursul derulării procesului de orientare şcolară şi profesională se pot produce, adesea, anumite erori. Erorile pot fi generate de factori ce țin de elev şi familia acestuia, existând discrepanțe între: • aspirațiile şi posibilitățile elevului; • aspirații şi posibilități, pe de o parte, şi cerințele sociale, pe de altă parte; • aspirațiile familiei şi aspirațiile sau posibilitățile copilului etc. (Tomşa, 2005).

De asemenea, una dintre cauze o poate constitui şi lipsa experienței individuale a elevilor privind rețeaua şcolară, lumea profesiunilor şi cerințele vieții sociale.

În ceea ce priveşte familia, erorile sunt destul de numeroase şi adesea cu consecințe importante asupra viitorului şcolar şi profesional al copilului.

Faptul că de multe ori părinții îşi supraapreciază copiii face ca aceştia să le impună trasee educaționale şi filiere profesionale pentru care copiii nu optează cu convingere sau pentru care nu dispun de competențele necesare, ceea ce va conduce la eşecuri repetate sau rezultate mediocre, la scăderea motivației pentru muncă şi a satisfacției.

Lipsa de consens între părinți cu privire la viitoarea profesie a copiilor va influența alegerea, în sensul că aceasta va fi determinată de părintele cu autoritatea cea mai mare, neținându-se cont de posibilitățile reale şi aspirațiile copilului.

De multe ori părinții transferă asupra copiilor nemulțumirile lor profesionale, stereotipurile cu privire la muncă (grea, bănoasă, sigură, murdară, de prestigiu etc.) sau propriile aspirații nerealizate, faptul având efecte nefavorabile asupra acestora în alegerea şi realizarea carierei.

Alte cauze generatoare de erori în procesul orientării şcolare şi profesionale țin de: • modul de organizare şi desfăşurare al acestuia de către şcoală; eficiența redusă a unor acțiuni concrete de orientare; • pregătirea psihopedagogică relativ scăzută a unor cadre didactice; • lipsa de interes pe care o manifestă unele cadre didactice față de activitatea de orientare a elevilor; • lipsa de unitate şi exigență a unor cadre didactice în procesul orientării şcolare şi profesionale etc (Tomşa, 2005).

8 *Ce reprezintă reorientarea şi recalificarea profesională?*

Reorientarea şi recalificarea profesională reprezintă îndrumarea spre noi locuri de muncă sau spre alte profesiuni, fie din cadrul aceleiaşi instituții, dacă acest lucru este posibil, fie din cadrul altor instituții, cu scopul restabilirii echilibrului dintre om şi activitatea sa profesională, implicând ideea schimbării profesiunii acestuia.

Cauze ale reorientării profesionale (conform: I. Holban, 1971, Z. Bogathy, 2002, A. Tabachiu, 2003) pot fi:

1) *obiective*: • îmbolnăviri/deficiențe de natură medicală; • accidente de muncă; • schimbarea profilului instituției; restrângerea activității instituției/închiderea instituției respective; • reorganizarea şi retehnologizarea instituției; • dispariția unor profesiuni sau modificarea conținutului lor;

2) *subiective*: • oferirea unui loc de muncă mai bine plătit; • condiții mai bune de lucru; • mutarea cu domiciliul în altă localitate; constatarea că profesiunea nu corespunde propriilor interese şi aptitudini; • conturarea unor noi pasiuni, schimbarea aspirațiilor şi intereselor personale; • progresul deosebit înregistrat de o persoană pe linia pregătirii sale generale sau în alte domenii.

Opinia națională
ISSN 1221-4019 şi ISSN 1841-4265 (online)
www.opinianationala.ro
www. facebook.com/opinianationala

Strada Fabricii nr. 46G, sector 6, Bucureşti
Telefon/fax: 021 316 97 91
Centrală: 021 316 97 85, 021 316 97 86, 021 316 97 87, interioare 168 şi 169
e-mail: opinia@spiruharet.ro; on@spiruharet.ro

REDACȚIA:
Mioara Vergu-Iordache, Gabriel Năstase (redactor şef),
Mihăiță Enache (fotoreporter),
Vasilichia Dinu, Cornelia Prodan, Florentina Stemate (DTP).

Stimați cititori,
Dorim să fiți partenerii noştri în elaborarea publicației *Opinia națională*. De aceea, vă adresăm invitația de a ne transmite opinii, informații, idei de larg interes național, pe care să le publicăm în edițiile viitoare. Aşteptăm cu interes şi propuneri privind conținutul publicației.

REVISTA *OPINIA NAȚIONALĂ*
este editată de
FUNDAȚIA *ROMÂNIA DE MÂINE*

Tiparul executat de
TIPOGRAFIA FUNDAȚIEI *ROMÂNIA DE MÂINE*

Solicitări de abonamente, cu plata prin mandat poştal sau dispoziție de plată, se pot adresa serviciului de difuzare. Strada Fabricii nr. 46 G, sectorul 6, Bucureşti. Telefon 021.316.97.88/ int.108.

Festivalul regional al tinerilor francofoni

În perioada 8-13 aprilie 2013, *Agenția Universitară a Francofoniei* (AUF) va organiza, la București, a doua ediție a *Festivalului regional al tinerilor francofoni*. Acest festival își propune să creeze un spațiu pentru schimburi între tineri din diferite țări, folosind ca mijloc de comunicare limba franceză. Cererile de înregistrare sunt acceptate până pe 1 martie 2013.

Pentru informații suplimentare puteți accesa adresa: http://www.auf.org/bureau-europe-centrale-et-orientale/appels-offre-regionales/festival-des-etudiants-francophones-deurope-centra/.

Inserția studenților în producție

• Facultatea de Management Financiar-Contabil, Constanța

Facultatea de Management Financiar - Contabil Constanța organizează, în data de 25 ianuarie 2013, între orele 15.00 și 17.00, la sediul din strada Unirii nr. 32 - 34, sala 104, workshop-ul cu tema *Optimizarea programelor de studii în vederea inserției studenților pe piața muncii*. Această întâlnire are ca scop corelarea programelor de studii cu cerințele angajatorilor. În același timp, obiectul proiectului constă în inițierea, dezvoltarea și valorificarea de aptitudini, abilități și deprinderi de muncă pentru studenții din ciclul de licență, în vederea îmbunătățirii inserției acestora pe piața forței de muncă. Pe de altă parte, organizatorii speră că acțiunea va contribui la organizarea unui sistem integrat de practică, fapt ce va oferi o restructurare pe termen lung și o îmbunătățire majoră a sistemului actual de desfășurare a practicii economice.

• Facultatea de Educație Fizică și Sport

În cadrul activităților desfășurate de Facultatea de Educație Fizică și Sport, luni, 14.01.2013, a avut loc întâlnirea dintre angajatori cu studenții din anii terminali de la programele ciclului de studii de Licență și programele ciclului de studii de Masterat cu tema: *Modalități concrete de colectare și monitorizare a datelor despre inserția absolvenților pe piața muncii.*

Au participat reprezentanți ai Clubului Sportiv Școlar nr. 2 București și managerul Centrului de ocrotire bătrâni *Casa Banciu*. Discuțiile au fost interesante și au stârnit curiozitatea studenților și masteranzilor, răspunsurile invitaților fiind edificatoare. Acțiunea s-a constituit într-un bun prilej de informare a viitorilor absolvenți în legătură cu unele posibilități de angajare pe piața muncii.

Conf. univ.dr. Florentina POPESCU
director Departament Educație Fizică și Sport

3, 2, 1... Start sesiune!

Verba volant ... printre studenți

**** Te duci în Regie să bei un suc cu prietenii. Nu e niciun local liber. E sesiune.***

**** Nu poți să-i minți pe ai tăi că ai învățat, așa că ești vag: «Da, mamă, am citit. Mă descurc eu.»***

**** Te duci în amfiteatru cu două ore înainte de examen și tot găsești pe cineva care ți-a ocupat «locul strategic». și nu în ultimul rând...***

**** Dacă citești asta, înseamnă că nu înveți pentru sesiune!!!***

(urmare din pag. 1)

Berceni. Facultatea de Arte. Studenții anului II, grupa conf. univ. dr. Mirela Gorea, fac o ultimă repetiție înainte de examenul la *Dans scenic*. „Instructor" le este lector univ. drd. Anca Iorga. De la domnia sa aflăm că acest examen este de o importanță deosebită pentru studenții Facultății de Arte, specializarea *Artele Spectacolului (Actorie)*, deoarece, prin aceste cursuri, aceștia reușesc să atingă niște performanțe individuale în zona respectivă. *Prin cursul de mișcare* Dans scenic *tânărul student actor se menține într-un antrenament corporal la zi, examenele cuprinzând și partea de dansuri de epocă, unde se pot aborda diferite dansuri specifice evului mediu, perioadei moderne și contemporane, dansuri care pot apărea și în cadrul examenului Arta actorului, adică în producțiile noastre finale.* În opinia conf. univ. dr. George Grigore, *prin examenul de mișcare, tânărul actor își valorizează partea corporală a mesajului său, iar, prin examenul de voce, coroborat cu cel de canto, își pune în valoare tehnica vocală ca artist. Urmează ca acestea să fie puse împreună la examenul de* Arta actorului *unde vom vedea aceste discipline practice valorificate în actul artistic suprem al spectacolului.*

La etajul doi, locul unde se află cantonată Facultatea de Jurnalism și Științele Comunicării, este agitație. Pe holul devenit neîncăpător, găsești două categorii de studenți. La prima vedere toți par la fel. Ceea ce îi diferențiază este target-ul lor de astăzi: verificări pe parcurs și întâlnirea cu coordonatorii lucrărilor de licență. Dacă pentru prima „țintă", studenții anului II au depus dosare cu referate și cu teme, pentru cea de-a doua, studenții din promoțiile anterioare, care s-au hotărât să prindă taurul de coarne și să devină licențiați emoțiile sunt de două ori mai mari. Asta și datorită faptului că sunt, poate, la una dintre ultimele întâlniri cu coordonatorii, dar și pentru că întră în linie dreaptă cu susținerea lucrărilor de licență. Așa că își notează conștincios fiecare observație a coordonatorilor. La susținere, toți aspiră la nota maximă. Până atunci, o ultimă privire aruncată pe avizier. Mereu în centrul atenției în preajma examenelor, avizierul este privit cu interes de către student. Cu înfrigurare, acesta urmărește și își notează data, ora și disciplina la care va trebui să se prezinte cât mai bine pregătit. Practic, este sigur că va scăpa ușor. Dacă va avea noroc...

Politologie și doctrine politice contemporane, Mari scriitori – mari gazetari români, Jurnalism online și noi tehnologii, Introducere în științele sociale, Metode și tehnici de cercetare în științele sociale, Presa românească de peste hotare, Introducere în relații publice – iată, acestea sunt numai câteva dintre materiile care au fost programate în această sesiune și pentru care biblioteca Facultății de Jurnalism și Științele Comunicării va sta la dispoziția studenților care doresc să-și aprofundeze cunoștințele și să ia cu brio examenele.

Conform unui *ghid de supraviețuire* care circulă pe internet, ar fi bine ca studenții să țină cont de câteva sfaturi. Astfel, ideal ar fi ca studentul să-și creeze un orar de învățat bazat pe programarea examenelor; planul trebuie să cuprindă destul timp pentru studiu, pauze regulate și timp suficient de somn; chiar dacă nu va reuși 100%, planul va ajuta în organizare. Gândirea trebuie să fie pozitivă – iar atitudinea adoptată să fie: *Pot să trec examenul asta, ba chiar cu notă mare* (în loc de gânduri negativiste). Studentul trebuie să se apuce din vreme să învețe pentru examene, nu să lase pe ultima seară. În altă ordine de idei, studentul nu trebuie să se înconjoare de persoane care suferă de anxietate, ci de persoane relaxante, deoarece acestea îi vor transmite și lui starea lor pozitivă. Materia trebuie studiată într-o ordine logică, dar trebuie să se încerce alternarea cursurilor ușoare cu cele dificile.

Studentul nu trebuie să uite că stresul din sesiune nu este decât o stare de spirit temporară, și că, la finalul sesiunii, va avea certitudinea că informațiile acumulate de-a lungul semestrului, precum și cele aprofundate în timpul pregătirii pentru examene, au fost gestionate corect și asimilate corespunzător.

ENACHE M.

PROGRAMELE POSTUNIVERSITARE DE FORMARE ȘI DEZVOLTARE PROFESIONALĂ CONTINUĂ

pentru domeniul de calificare: Limbă și literatură modernă (engleză / franceză) Cod RNCIS: L030020030

OFERTA EDUCAȚIONALĂ PENTRU ANUL UNIVERSITAR 2012-2013

Începând cu anul universitar 2012-2013, în cadrul Facultății de Litere, vor funcționa *Programele postuniversitare de formare și dezvoltare profesională continuă* - avizate de către MECTS, conform Adresei nr. 69436 din 07.12.2012, după cum urmează:

Nr. crt.	Domeniul	Denumirea programului postuniversitar de formare și dezvoltare profesională continuă	Număr de ore	Nr. credite transferabile
		Programe de perfecționare a limbii		
1.	Limbă și literatură	*Perfecționarea deprinderilor de comunicare orală în limba străină* (engleză/franceză)	40	4
2.	Limbă și literatură	*Dezvoltarea abilităților redacționale în context profesional: corespondență comercială în limba străină* (engleză/franceză)	40	4
3.	Limbă și literatură	*Teorii și practici discursive*	40	4
4.	Limbă și literatură	*Concepte fundamentale de gramatică în limba engleză / franceză*	90	10
		Programe de specializare: *Traducere*		
5.	Limbă și literatură	*Vocabularul instituțiilor europene* (engleză/franceză)	90	10
6.	Limbă și literatură	*Resurse informatizate pentru traducerea documentelor europene* (engleză/franceză)	40	4
7.	Limbă și literatură	*Reperajul dificultăților de traducere a programelor europene* – studii de caz (engleză/franceză)	40	4
8.	Limbă și literatură	*Perfecționarea abilităților de traducere în context editorial* – studii de caz (engleză/franceză)	90	10
9.	Limbă și literatură	*Erori frecvente în traducerea știrilor dintr-o limbă străină* (engleză/franceză)	40	4
		Programe pentru obținerea de competențe complementare		
10.	Limbă și literatură	*Integrarea deprinderilor lingvistice în predarea limbii engleze / franceze, ca limbă străină*	90	10
11.	Limbă și literatură	*Metodologia cercetării științifice în studiul limbii și literaturii*	40	4

Instituția organizatoare

Programele de formare postuniversitară sunt inițiate de către **Facultatea de Litere**, instituție acreditată pentru cursuri la ZI – învățământ cu frecvență, pentru specializările:

• **Limba și literatura engleză A** - Limba și literatura franceză B, respectiv italiană B, germană B, spaniolă B,

• **Limba și literatura franceză A** - Limba și literatura engleză B, respectiv italiană B, germană B, spaniolă B.

Coordonatori pentru programele postuniversitare:

Lector univ. dr. Elena Drăgușin – email: moisescu2001@yahoo.com
Conf. univ. dr. Elisabeta Nicolescu – email: elisabetanicolescu@yahoo.fr
Adresa generală de contact prin email: literepostuniv@yahoo.com

Numărul locurilor solicitate: formații de studiu de 15-25 cursanți. După depunerea dosarului de înscriere la cursuri, candidatul va aștepta până la întrunirea numărului minim de cursanți, urmând ca responsabilul/ coordonatorul programului postuniversitar să îi comunice data începerii cursurilor.

Taxele

• Pentru programele postuniversitare de **90 de ore**, taxele sunt în valoare de **1400 RON**, achitabile în trei rate: prima rată, în valoare de **500 RON,** va fi achitată la înscriere; a doua rată, de **500 RON**, după cinci săptămâni, iar ultima rată, în valoare de **400 RON**, înaintea examenului de certificare.

• Pentru programele postuniversitare de **40 de ore,** taxele sunt în valoare de **1000 RON**, achitabile **în trei rate**, la înscriere, pe parcursul programului și înainte de examenul de certificare.

Înscrierea la cursurile postuniversitare se va putea face în perioada 7-30 ianuarie 2013, la sediul facultății din strada Ion Ghica nr. 13, etajul IV, cam. 404, (secretariatul facultății).

Program de lucru pentru înscrieri: luni-joi: 8,00-16,00; vineri: 8,00-14,00.

Secretar pentru cursuri postuniversitare: Adriana Grigorescu, etaj IV, camera 404 telefon: 021/3140075 sau 021/3140076 (centrala) - interior 145; email: ushllr@spiruharet.ro

Secretar-șef: Nicoleta Dumitru, telefon: 021/3140075 sau 021/3140076 – interior 300 email: nicol_dumitru@yahoo.fr

Acte necesare înscrierii

Candidații vor prezenta un dosar conținând următoarele documente: • fișa de înscriere; • copia legalizată a diplomei de licență sau echivalentă acesteia; • copia legalizată a foii matricole (suplimentului de diplomă) sau echivalentă acesteia; • copia legalizată a certificatului de naștere; • copia certificatului de căsătorie, în cazul candidaților care, după căsătorie, și-au schimbat numele; • copia cărții de identitate; • 2 fotografii format 3/4, tip CI; • chitanța care dovedește achitarea tarifului de înscriere la una dintre casieriile Universității *Spiru Haret*.

Informații privind conținutul programelor postuniversitare de formare și dezvoltare profesională continuă sunt afișate pe site-ul universității (www.spiruharet.ro). Se deschide pagina „Facultatea de Litere", iar, din meniul din partea stângă a paginii Facultății de Litere, se accesează rubrica de *Programe postuniversitare*: http://www.spiruharet.ro/facultati/facultate.php?id=18

Pentru orice alte informații utile referitoare la programele postuniversitare vă puteți adresa profesorilor coordonatori de program sau secretariatului facultății.

CETĂȚEAN EUROPEAN

Valorificarea potențialului antreprenorial al Europei pentru relansarea creşterii economice

Pentru a reveni la creştere economică şi la niveluri scăzute ale şomajului, Europa are nevoie de mai mulți întreprinzători. Creând 4 milioane de noi locuri de muncă în fiecare an, întreprinderile nou înființate, şi în special cele mici şi mijlocii (IMM-urile), sunt principalele furnizoare de locuri de muncă noi din Europa. Ca urmare, dl Antonio Tajani, vicepreşedinte al Comisiei Europene, a prezentat un plan de măsuri pentru sprijinirea întreprinzătorilor şi modificarea radicală a culturii antreprenoriale în Europa. Planul pune accent pe rolul esențial al educației şi al formării în cultivarea noilor generații de întreprinzători şi cuprinde măsuri specifice pentru asistarea celor care fac primii paşi în antreprenoriat dintre tineri, femei, persoane în vârstă, migranți şi şomeri. Nivelul ridicat al şomajului din UE lasă nevalorificate resurse umane, în special din rândurile femeilor şi ale tinerilor. Planul abordează, de asemenea, obstacolele din calea întreprinzătorilor, de exemplu prin măsuri ambițioase de susținere a întreprinderilor recent înființate, de îmbunătățire a şanselor de succes pentru transferurile de proprietate asupra întreprinderilor, de ameliorare a accesului la finanțare şi de acordare a unei a doua şanse întreprinzătorilor oneşti care au falimentat - informează Reprezentanța UE în România.

Educația antreprenorială duce la creşterea numărului de întreprinderi noi

Între 15% şi 20% dintre elevii care participă la un program de simulare a unei microîntreprinderi în perioada liceului îşi vor deschide mai târziu propria întreprindere, un procent de trei până la cinci ori mai ridicat decât media populației în general. Educația antreprenorială universitară poate stimula întreprinderile de înaltă tehnologie şi cu creşteri puternice prin susținerea ecosistemelor de afaceri, a parteneriatelor şi a alianțelor industriale.

Planul acoperă, de asemenea, şase domenii-cheie în care sunt necesare acțiuni pentru **crearea unui mediu în care întreprinzătorii să poată creşte şi prospera**: • **accesul la finanțare** – pe lângă consolidarea instrumentelor financiare existente, Comisia propune şi crearea unei piețe europene pentru microfinanțare şi simplificarea structurilor de impozitare, pentru a le permite IMM-urilor să obțină fonduri prin investiții private directe (precum mini-obligațiuni, finanțare colectivă solidară sau investitori providențiali);• **asistență pe timpul fazelor cruciale din ciclul de viață al întreprinderii** – cum circa 50% dintre întreprinderi eşuează în primii cinci ani, statele membre ar trebui să aloce mai multe resurse pentru a ajute noile întreprinderi să treacă peste această perioadă critică, de exemplu prin formare în domeniul managementului, îndrumare în domeniul cercetării şi dezvoltării, precum şi crearea de rețele cu alți întreprinzători, cu furnizorii şi cu clienții potențiali;• **valorificarea noilor posibilități de afaceri ale erei digitale** - IMM-urile cresc de două până la trei ori mai repede folosind TIC. O puternică susținere pentru întreprinderile recent înființate care se bazează pe internet şi îmbunătățirea competențelor digitale ajută atât întreprinzătorii **din domeniul internetului, cât şi** întreprinderile tradiționale; • **transferul simplificat al proprietății asupra întreprinderilor** – în fiecare an, circa 450 000 de firme cu 2 milioane de angajați îşi schimbă proprietarul în Europa, ceea ce duce la pierderea a aproximativ 150 000 de firme şi 600 000 de locuri de muncă. De aceea, Comisia propune extinderea piețelor pentru întreprinderi şi eliminarea barierelor din calea transferurilor transfrontaliere de întreprinderi;• **o a doua şansă pentru întreprinzătorii oneşti după un faliment** – majoritatea (96%) falimentelor se datorează, de departe, unui ciclu de plăți întârziate sau altor probleme practice. Iar cei care încearcă a doua oară au mai mult succes. Prin urmare, Comisia tocmai a propus deplasarea accentului de pe lichidare pe asistarea întreprinderilor în vederea depăşirii dificultăților financiare (IP/12/1354); • **simplificarea administrativă** – Comisia va continua să urmărească cu fermitate reducerea poverii legate de reglementări.

De asemenea, Comisia intenționează să promoveze spiritul antreprenorial în rândurile unor **segmente specifice de populație**: • **potențialul antreprenorial al femeilor** – faptul că femeile reprezintă doar 34,4% dintre lucrătorii independenți din Europa sugerează că acestea au nevoie de mai multă încurajare şi de mai mult sprijin pentru a deveni întreprinzătoare; • **cetățenii în vârstă** – oamenii de afaceri pensionați dispun de cunoştințe prețioase, ce ar trebui transferate generațiilor următoare, care pot fi astfel ajutate să deschidă noi întreprinderi; • întrucât populațiile de **migranți** întâmpină adesea dificultăți pe piața muncii, exercitarea unei activități independente reprezintă o şansă prețioasă pentru capacitarea lor economică şi integrarea lor socială; • sprijinul pentru dezvoltarea antreprenorială a **şomerilor** ar trebui să cuprindă formare, consiliere în afaceri şi mentorate.

Comisia va colabora acum îndea-proape cu statele membre, cu întreprinderile şi cu părțile interesate relevante pentru punerea în practică a planului de măsuri, în vederea scoaterii Europei din criză, cu o foaie de parcurs cuprinzând ținte specifice şi date până la care se aşteaptă rezultate concrete.

Macheta nu este la îndemâna oricui, dar este înțeleasă şi percepută de toți!

(*Urmare din pag.1*)

Ce reprezintă lucrarea *Arhitectura clădirilor de călători de calea ferată*?

Acest titlu reprezintă tematica şi domeniul de studiu al doctoratului. Am constatat că aproape o treime din viață am petrecut-o pe peroanele gărilor şi pe calea ferată. Cercetarea a fost demarată cu mult înainte de a intui măcar că vreodată voi deveni doctor în arhitectură pe acest domeniu vast, dar considerat încă „exotic". Studiul a constat în colectarea de date şi informații din diverse surse, fie de pe rețeaua autohtonă CFR, prin interacțiunea cu specialiştii, fie consultarea unor documente în biblioteci de specialitate şi mai mult decât atât, compararea, selectarea şi procesarea individuală a datelor după criteriul teoriei de arhitectură precum şi în virtutea unei metodologii de lucru. Totodată, din câte am înțeles la vremea respectivă susținerii tezei, am fost singurul care am abordat acest subiect şi l-am cuprins într-un doctorat ce cercetează arhitectura acestor clădiri. Sigur, studii, fişe sau monografii s-au mai elaborat, chiar şi teze din acest domeniu, susținute însă de diverşi ingineri, la şcoli de profil sau politehnice, dar nu şi de arhitecți. În ultimii doi ani, au fost susținute teze de către arhitecți, continuând astfel cercetarea sub diverse maniere de lucru. Am dialogat cu ei, am dezbătut subiectele abordate, considerându-le o provocare, înțelegând unanim că informația trebuie să circule şi nu să rămână stocată, nevalorificată sau mai rău, uitată. Am decis să rămân fidel domeniului studiat, pentru aprofundarea şi înțelegerea „fenomenului gară".

Cum ați contactat „microbul" pasiunii pentru istoria feroviară?

Mai degrabă mă consider unul dintre cei „călcați de tren"! Cred că încă de pe la trei ani am contactat acest „virus", pentru că, împreună cu familia, călătoream des cu trenul spre şi dinspre oraşul meu natal, Cluj-Napoca – via Bucureşti. În copilărie doream ca atunci când voi fi mare să devin mecanic de locomotivă; am fost realmente hipno-tizat de istoria transportului pe calea ferată, de clădiri şi anexe, de poduri şi tuneluri şi, mai ales, fascinat de oamenii care au inventat maşina cu abur sau erau implicați în menținerea acestor activități de transport. Cărțile, expozițiile cu tematică sau pur şi simplu călătoriile cu trenul mi-au întreținut şi aprins mai mult pasiunea şi sensibilitatea față de istoria feroviară. Cu timpul şi după posibilități, am devenit unul dintre colecționarii importanți de machete feroviare la scară redusă, având expus pe pereți un crâmpei din istoria feroviară în miniatură, gândită pe epoci: am optat spre a-mi confecționa singur modele de gări, machete de turnuri de apă, remize sau anexe, ori căsuțe care pun în valoare modelele din colecție, creând ca background o atmosferă feroviară autentică. Acest univers a devenit şi asimilat ca principal hobby. De aici şi până la machetele de arhitectură nu a fost decât un pas.

Care este cea mai complexă machetă pe care ați realizat-o?

Toate au avut un grad de complexitate impus de proiectul de arhitectură sau de cerințele beneficiarilor. Însă a existat un precedent prin finalizarea într-un timp mai îndelungat, de câteva luni, a unei machete ce a necesitat elaborarea şi montarea a circa 600 de piese. Întotdeauna mi-am impus să mă detaşez de piața machetelor de arhitectură, prin promovarea detaliilor, a acurateții şi exac-tității execuției. Chiar şi proiectul ce a stat la bază a fost unul special, un proiect de execuție adresat constructorului pe şantier. Ca majoritatea machetelor concepute de mine şi aceasta a fost realizată 100% handmade, însă cu un grad ridicat de precizie şi detaliere, mai cu seamă că tot ansamblul se demonta nivel cu nivel, pentru a putea fi observat interiorul. Aceasta a fost o vilă cu regim special, proiectată pentru o persoană particulară cu influență pe piața românească.

Care este rolul machetelor în arhitectură?

În această eră informațională, guvernată insistent de computer şi tehnologii, macheta devine o alternativă, ba chiar, de multe ori, o necesitate. Macheta şi nu proiectul în sine este prezentă de fiecare dată la marile licitații cu actori importanți ai investițiilor, alteori, pentru arhitecți, macheta, percepută ca instrument de lucru cu putere decizională, verifică proiectul de arhitectură şi tot pe machetă se pot studia diverse posibilități de configurare stilistică, compozițională, structurală ori spațială. Şi în fine, tot macheta este cea care convinge cel mai bine piața, fie între arhitecți şi ingineri, fie cu studenții, ca material didactic şi suport de studiu, fie în relația cu clienții, având capacitatea de comunicare cu a patra dimensiune, aceea a simțului tactil, evident palpabil. În plus, macheta reprezintă în sine o construcție la scară mică şi, mai mult, este reală, nicidecum virtuală, precum o simulare 3D.

Înainte de '89 ați participat la diverse concursuri de modelism...

Între anii 1988 şi 1991 am făcut parte dintr-un club de modelism feroviar, unde am învățat „meserie", ca să zic aşa, am întâlnit oameni pasionați, adevărați copii mari, ingineri sau arhitecți în viața reală. Pe lângă regulamentul intern al clubului, ne ghidam după Normele Europene de Modelism (NEM), la fel ca celelalte domenii conexe şi competiționale, precum aero, navo, racheto sau automodelismul. În cazul meu, alegând domeniul modelismului feroviar, concuram la clasa arhitectură, clădiri şi anexe, unde fiecare model conceput era catalogat după norme stricte şi supus deciziilor unor comisii de specialitate în cadrul diverselor expoziții – concurs. Tot aici existau competitori cu tradiție invitați din vest, cu care concuram cel puțin o dată pe an. România, chiar şi în acei ani grei, a dat modelismului național reale talente, născute din nimic practic. Azi, libera circulație în diverse țări a racordat şi țara noastră la calitatea de partener incontestabil pe plan competițional, dispunând de tehnologia compute-rizată, de materiale inteligente şi concepte proprii. Cluburile, mai numeroase ca înainte, trimit in străinătate membrii cu noi oferte modelistice ce conțin ultimile cuceriri ale tehnicii avansate, în ziua de azi acest hobby a devenit strâns legat de domenii precum atomatizările, IT şi microelectronică, având ca fundament cunoaşterea domeniului feroviar în toate detaliile. Nu în ultimul rând unele cluburi sunt finanțate din contracte cu diverşi parteneri străini care comandă diorame tematice sau module funcționale, toate cu o calitate şi exigențe ieşite din comun.

Care sunt arhitecții favoriți şi care sunt operele arhitecturale care v-au atras la ei?

Am „crescut" pe parcursul studenției cu trei dintre pilonii arhitecturii universale contemporane: Richard Meier (SUA), Mario Botta (Elveția) şi Tadao Ando (Japonia), trei stiluri şi personalități diferite, pe primii doi am avut privilegiul să îi văd pe viu la Bucureşti. Între timp, am descoperit arhitecți de valoare, considerați, până nu de mult, exotici, dar care s-au impus prin lucrări de excepție: Zaha Hadid, Frank O. Gehry, Daniel Libeskind, Herzog & Meuron, Peter Eisenman, Nicholas Grimshaw şi, nu în ultimul rând, inginerul-arhitect Santiago Calatrava. Opera lui Calatrava a fost poate cea mai prolifică şi în acelaşi timp tentantă pentru mine, studiind arhitectura gărilor şi a spațiilor publice dedicate călătorilor. Proiecte precum Complexul aero-feroviar Lyon Satolas, Gara Oriente din Lisabona ori „structurile calatraviene" ale peroanelor Gării Stadelhofen din Zurich şi multe altele. M-au marcat atât arhitecții funcționalişti cât şi cei deconstructivişti, dar fără să-i uit pe toți cei care au proiectat întreaga istorie universală a arhitecturii, începând cu Vitruviu, Paladio, până la Le Corbusier, sau Mies van der Rohe şi Frank Lloyd Right, ori Şcolile elitiste de notorietate, Bauhaus, Şcoala de la Chicago şi altele. În acelaşi context, nu pot să nu amintesc de profesorii mei de la Facul-tatea din Cluj sau din Bucureşti. În urma unei excursii de studiu în Spania, pe la sfârşitul anilor '90, am interacționat vizual pe viu cu opera arhitectului Antoni Gaudi, din Barcelona. Se pot scrie infinite pagini despre opera şi personalitatea lui Gaudi, însă ce m-a frapat a fost faptul că, comparând imagistic anumite detalii sau structuri ale lui Calatrava, cu cele ale celebrului arhitect catalan, mi-am dat seama de anumite influențe, nuanțe ale plasticității, efecte neconvenționale, soldate prin aşa-zisa ieşire din tiparele arhitecturii ordinare, la nivelul spațiului în sine, al osaturii şi al stabilității edificiului. Sunt convins că şi alți arhitecți din lume au reacționat în acest sens, comparând părți ale unor construcții pe care cei doi arhitecți le-au proiectat la o distanță semnificativă de timp. Ca un fapt divers şi Gaudi utiliza macheta pentru a studia comportamentul şi fizica construcției sau elaborarea unor modele din ipsos, secționate, pentru verificarea anumitor părți din viitorul edificiu.

Ce alte pasiuni, în afară de machete, mai aveți ?

Cred că dintotdeauna am fost inte-resat să captez o imagine, fie că este vorba de un peisaj, o casă, nişte obiecte sau diverse detalii. Astfel, la bază a fost şi a rămas desenul de observație, însă la un moment dat simțeam nevoia de a surprinde un eveniment sau o atitudine şi m-am îndreptat şi spre tehnica fotografică, ce-i drept, la început rudimentară, iar mult mai târziu, net îmbunătățită. Totuşi, cred că cele mai adevărate fotografii le-am realizat pe film, în maniera clasică, dar nu doresc să intru în amănunte tehnice privind calitățile acesteia. Ca arhitect şi nu numai este esențială vizualizarea a sute de mii de imagini de arhitectură sau de conjunctură, fiind astfel un exercițiu benefic pentru ochiul iscoditor, mereu în căutare de inedit, de emoție, de stări. O altă pasiune este muzica! De mic am studiat chitara clasică (rece), iar apropierea şi sensibilitatea față de muzică şi poezie a fost insuflată de familie. Exprimarea grafică prin „componenta desen" întregeşte această triadă umanistă, ca o verigă structurală esențială pentru construcția propriei iden-tități. Şi, parafrazându-l pe marele poet german Goethe, subscriu şi eu în ideea că „arhitectura reprezintă o muzică săpată în piatră". Apoi, cartea. Citesc cărți de arhitectură, dar şi din domeniul feroviar. Spre exemplu, o carte ediție limitată, de care sunt mândru ca român, pe care am achiziționat-o cu greu, intitulată *Trenurile albastre ale regilor României,* m-a fascinat de-a dreptul. În ultimii doi ani, eu însumi am publicat două cărți, desprinse practic din lucrarea de doctorat.

Ce „machetă" are viitorul dumneavoastră imediat?

Proiecția în viitorul imediat s-ar rezuma la dorința de a organiza o amplă expoziție retrospectivă, cu tematică ce vizează etalarea unor proiecte personale prezentate pe machete. Mai concret, o expunere de fotografii cu detalii, părți şi stadii din conceperea unor machete ce au stat la baza proiectelor de arhitectură, urbanism sau design, inclusiv prin prezența câtorva modele la scară, aduse în fața publicului. Această manifestare are în primul rând un scop didactic, fiind destinată cu precădere studenților, arhitecților în devenire, dar pe de alta parte vizează specialiştii, precum şi publicul larg. Ideea este că macheta nu este la îndemâna oricui, dar este înțeleasă şi percepută de toți!

Valori românești

NICOLAE LABIŞ – Poezia armoniei tensionate

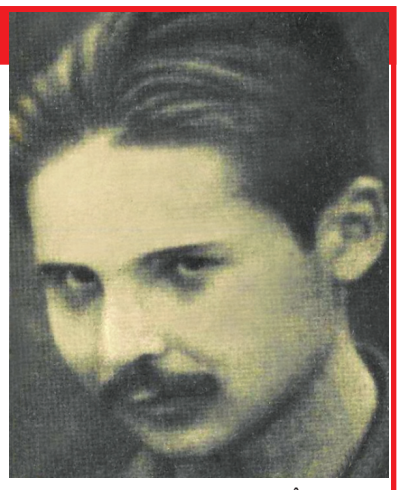

Ioan N. ROŞCA

În poezia sa socială, fiind o conştiinţă a epocii, Labiş a descoperit repede disonanţe majore între comunismul practicat de cei *ascunşi după stindarde* în propriul lor interes, pe de o parte, şi idealul său, care era de un vibrant umanism şi de un diapazon practic ilimitat: o vibraţie nu numai *penru zidiri de granit*, ci şi *pentru un om obidit*, atât *vibraţie pentru visare,/ inimă, lacrimă, floare*, cât şi *pentru greşeală, pentru păcat,/ pentru copil şi bărbat,/ pentru speranţă, vibraţie...*

• În poemul de tip dantesc *Omul comun*, din volumul postum *Lupta cu inerţia* (1958), Labiş relevă contrastul sufletesc al omului comun, care este conştiincios şi cinstit, dar inert la nedreptăţile sociale pe care le remarcă. Finalmente, el crede că „omul comun" se regenerează şi, ca şi acesta, în faţa contradicţiei dintre idealul său şi realitate, poetul încearcă încă să-şi reaprindă în suflet ideea de „constelaţie roşie", pe care o compară, din nou, cu o constelaţie cosmică. • Încrezător în capacitatea de redresare a omului comun, Labiş se va pronunţa însă vehement împotriva celor care, sub pavăza lozincilor, se instituiseră în stăpâni ai acestuia. El îi va divulga pe *trântorii* care, *prelinşi în noua casă* şi mimând lozincile muncii, s-au înstăpânit pe munca altora. În mod cert, în „obsedantul deceniu" nici un alt poet nu a mai îndrăznit o mai vehementă şi mai vitriolantă diatribă la adresa reprezentanţilor regimului comunist: *Au pângărit cuvinte rostindule ţipate,/ În noua rânduială şi-au căutat culcuş;/ Râzând de munca dură, de-nalta-i demnitate/ S-au răsturnat în valuri de vinuri şi de pluş./ Nu sunt ei fii ţării, ci-s sterpe stârpituri,/ Şi ochiul nostru ager îi vede şi îi arde/ Şi rând pe rând svârli-vom în groapa cu lături/ Pe trântorii ascunşi după stindarde.* (*Munca*). Amintitele versuri de critică socială, ca şi altele de acelaşi fel, nu mai au podoabele stilistice ale sentimentelor anterioare de armonie, dar nu devin nici proză ritmată, menţinându-se în sfera poeticului atât prin minimale figuri de stil, cât şi prin sinceritatea şi patosul exprimării. • În alte poeme de critică socială, cum ar fi *Umanism* sau *Pierderile* sau *Dracul şchiop*, poetul revine însă la un limbaj figurat, simbolic. În *Umanism*, Labiş îi vizează metaforic pe cei din vârfurile ierarhiei sociale (munţii în eclipsă), a căror atitudine devenise antiumană: *Oh, nu, nu e aceasta. Eroare-i peste tot./ Sunt munţii în eclipsă, de-aceea nu văd soare./ Rachiurile-ntr-înşii se poticnesc în bot,/ Dar umanismu-i doare şi dragostea îi doare.*(*Umanism*) • În *Pierderile* poetul este dezamăgit de toţi cei care se complac în nepăsare sau care au abandonat o ţintă, un crez: *V-aţi furişat pe margini din câmpul de bătaie/ Cu poala pelerinei adusă pe obraz./ V-a închircit şi braţul, şi spada nu mai taie./ Şi beţi al nepăsării înşelător extaz./....Nu mai aveţi o ţintă şi mlaştina v-a supt/ Mărgele de mătănii când firele s-au rupt.* (*Pierderile*) • În opoziţie cu traiul trândav al unora, al celor din vârful ierarhiei sociale, cu nimicnicia şi nepăsarea altora, poetul se simt solidar cu munca modestă şi cinstită şi, cu atât mai mult, cu oamenii care-şi câştigă cu greu existenţa. El merge la pescarii din Deltă şi, rămânând cu gândul la ei, le zugrăveşte munca în imagini de mare forţă plastică, expresionistă. În seara de toamnă ploioasă şi rece, pescarii *înoată în frigul putrid*, sunt *sâmburii vii ai pustiului veşted de stuh şi de ape* şi par *lilieci* care alunecă pe ape cu plasele lor. În final, atunci când unul dintre ei nu se mai întoarce la mal, imprecaţiile şi revolta lor capătă în sufletul poetului proporţii cosmice: *Cor într-un zbor arzător ce-l măsor doar cu corul pe care/ Planetele albe-l cântară ţâşnite din soare*. • În ultimul an al existenţei sale, în poemul *Sunt douăzeci de ani...*, poetul nu mai ştie dacă *steagul roşu*, aşa cum l-a înţeles el, ca simbol, de fapt, al umanismului, iar nu al comunismului, îi aparţine numai lui, sau, poate, şi lumii: *E steagul cui? Eu cred că e al meu,/ Ori poate-al lumii, izbutind să doară,/ Când din infernul inimii, mereu,/ Însângerat mi-l flutur în afară.* (*Sunt douăzeci de ani...*) • Labiş se retrage tot mai mult în forumul său interior, din care lasă să se filtreze afară numai un murmur: *M-am cufundat în mine la mare adâncime./ Afară doar un murmur, filtrându-se, se ţese/ Filtrat prin straturile dese.* Poetul caută în sinele său adevărul nu numai pentru o mai bună autocunoaştere, ci şi pentru a-şi cunoaşte mai bine contemporanii. Meditaţia sa este însă perturbată de amintirile lumii care încă îl tulbură: *Dar un popor de umbre se zbuciumă în pripă./ Neliniştit aleargă în clocotire grea./ Încerc din răsputere să le opresc o clipă/ Şi pace să aşez în lumea mea.* (*Intima comedie*) • Finalmente, Labiş ajunge să trăiască tot mai mult în lumea lui interioară, ca un „spirit al adâncurilor": *Eu sunt spiritul adâncurilor,/ Trăiesc în altă lume decât voi,/ În lumea alcoolurilor tari,/ Acolo unde numai frunzele/ Amăgitoarei neputinţi sunt veştede.* Poetul nu se rupe, totuşi, de cei din lumea reală, deorece caută în sine valori pentru cei care îl înţeleg: *Din când în când/ Mă urc în lumea voastră/ În nopţi grozav de liniştite şi senine,/ Şi-atunci aprind mari focuri/ Şi zămislesc comori/ Uimindu-vă pe cei ce mă-nţelegeţi.* (*Sunt spiritul adâncurilor*) • Labiş îşi conturează tot mai mult ideea şi sentimentul că pacea, liniştea, armonia interioare şi exterioare, ale lui şi ale lumii sale, sunt străbătute în adânc de nelinişte, fără de care nu pot fi obţinute. El îşi asumă tensiunea şi neliniştea din sânul realului sau dintre dintre real şi ideal, în numele generaţiei sale şi, tot mai mult, în numele său: *Nu stă în firea noastră limfatica-mpăcare,/ Ci fulgere în suflet şi flăcări ne tresar./ Noi am avut la creştet aceeaşi ursitoare – / Neliniştea, cu dorul ei amar.* (*Neliniştea*). Datorită neliniştii, Labiş nu se va refugia într-o dragoste liniştită, căreia să-i ridice litanii: *Nu-i linişte. Spre văile Nirvanei/ Nu tind. De ce-ntr-al dragostei portic/ Eu liniştirii să-i ridic litanii/ Când restul vieţii mele nu-i ridic,/ Când mă-nfierbântă zbuciumarea pură/ A separării ferului de zgură/ Şi-a sensului în vorbele ce zic?* (*Idilă*) • În final, convingerea poetului va fi aceea că momentele de pace, de linişte, de echilibru, de fericire nu sunt decât manifestări temporare ale unui dans. În poezia *Marină* el analogiază zbuciumul său sufletesc cu neliniştea mării: – *Tu, nelinişte, flămândo,/ Marea pentru ce-ai lovit/ Şi cu mine-asemănând-o/ O lucrezi necontenit/.....Forţă câtă ai, cumplito?/ Cum de nu ţi-ai istovit-o/ Ori în mine, ori în ea?* Iar fericirea şi împăcarea sa ori ale semenilor săi îi apar ca un fel de respirări liniştite şi pasagere survenite după zbuciumul mării: *Sufletul limpede, cugetul clar.../ Marea respiră precum ar dormi/ Calmă, puternică-n zorii de zi.../ Et quelle paix semble se concevoir./ Şi ce pace pare a se zămisli!*

*

În cele din urmă, lumea tensionata în care a trăit s-a dovedit a fi pentru poet o *pasăre cu clonţ de rubin*. O atestă neîntâmplătorul accident de tramvai din noaptea de 9 spre 10 decembrie 1956 şi ultimele sale versuri, dictate la spital, în dimineaţa aceleiaşi zile, în care repetă de trei ori metafora „pasărea cu clonţ de rubin" şi de două ori, în acelaşi vers scurt, verbul „s-a răzbunat". Poetul spera însă şi într- un „mâine": *Iar mâine/ Puii păsării cu clonţ de rubin,/ Ciugulind prin ţărână,/ Vor găsi, poate,/ Urmele poetului Nicolae Labiş/ Care va rămâne o amintire frumoasă.* Mai mult decât „o amintire frumoasă", Labiş rămâne poetul începutului unui nou drum al poeziei româneşti, pe care vor păşi mai departe Nichita Stănescu, Marin Sorescu, Ion Alexandru, Adrian Păunescu.

Mitul național.
Contribuția artelor la definirea identității românești (1830 - 1930)

Muzeul Național de Artă al României vă invită la expoziția *Mitul național. Contribuția artelor la definirea identității românești (1830 - 1930)*. Curatori: Monica Enache şi Valentina Iancu, în colaborare cu istoricul Lucian Boia.

Expoziția cuprinde aproximativ 250 de lucrări de pictură, grafică, sculptură şi arta decorativă, create în perioada 1830 - 1930 de cei mai importanți artişti români moderni - Barbu Iscovescu, Constantin Daniel Rosenthal, Carol Popp de Szathmári, Gheorghe Tattarescu, Theodor Aman, Nicolae Grigorescu, Ioan Andreescu, Ştefan Luchian, Nicolae Tonitza, Oscar Han, Camil Ressu, Dimitrie Paciurea etc. Expoziția explorează modalitățile prin care aceşti artişti au contribuit la definirea identității naționale, într-o perioadă încărcată de evenimente istorice hotărâtoare pentru formarea statului român.

Pornind de la perspectiva propusă de istoricul Lucian Boia în lucrările sale *Istorie şi mit în conştiința națională* şi *Pentru o istorie a imaginarului*, demersul expozițional vizează identificarea în operele artiştilor a câtorva dintre temele dominante ale mitologiei istoriei româneşti: latinitatea, unitatea teritorială, lupta pentru independență etc.

Expoziția evocă, prin opere celebre, principalele etape ale creării statului național român: Revoluția de la 1848, Unirea Principatelor din 1859, instaurarea lui Carol I ca domnitor al României în 1866, Războiul de Independență 1877-1878, proclamarea regatului României în 1881, Marea Unire din 1918.

Dincolo de succesiunea evenimentelor istorice, expoziția încearcă, în principal, să ilustreze traseul evolutiv al artei româneşti moderne, atât stilistic cât şi tematic, punctând recurența unor subiecte ori a unor personaje istorice emblematice, destinate susținerii edificiului politic al României moderne.

Alături de glorificarea istoriei naționale, din a doua jumătate a secolului al XIX-lea şi până în primele decenii ale secolului al XX-lea, artiştii manifestă o înclinație spre subiectele din universul rural, spre tradiția populară. Specificul național se identifică cu lumea satului şi cu imaginea idealizată a țăranului român, fapt la care a contribuit imensa popularitate de care s-au bucurat operele lui Nicolae Grigorescu, determinante în evoluția ulterioară a plasticii româneşti.

Expoziția este însoțită pe tot parcursul ei de evenimente conexe precum conferințe, programe pentru familii şi ghidaje tematice.

Hoții de frumusețe

Primul spectacol de teatru realizat după romanul *Hoții de frumusețe* al celebrului scriitor francez Pascal Bruckner a avut premiera joi, 17 ianuarie, la ora 22:00, la Teatrul Evreiesc de Stat din Bucureşti. Următoarele reprezentații ale spectacolului sunt programate pe 25 şi 26 ianuarie, la ora 20:00, în prezența autorului. Dramatizarea şi regia artistică sunt semnate de Chris Simion, iar din distribuție fac parte Florin Zamfirescu, Ioana Pavelescu, Medeea Marinescu, Ştefana Samfira, Radu Micu şi Ionuț Niculae.

Biblioteca Română din Paris împlinește 25 de ani

Biblioteca Română din Paris împlinește 25 de ani de la reînființarea sa, pe 26 ianuarie 1988. La origine constituită sub îndrumarea lui Nicolae Iorga, Biblioteca Română din Paris a dispărut în 1945. La reînființare, sub auspiciile Ambasadei României în Franța, ea a fost dotată cu un fond de câteva mii de volume, astăzi biblioteca ICR Paris numărând circa 12000 de volume, în limbile română şi franceză.

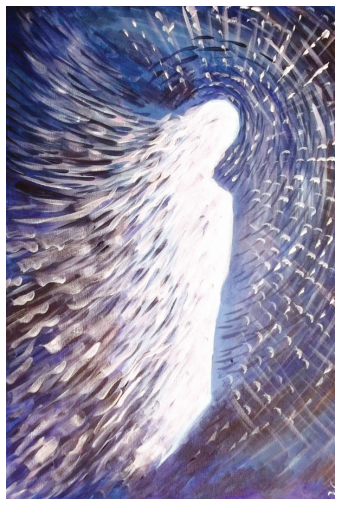

Victoria Duțu, la San Remo

În perioada 12-17 februarie 2013, va avea loc la San Remo, Italia, expoziția de pictură a colaboratoarei noastre, artista Victoria Duțu. Evenimentul face parte dintr-o campanie de promovare a artiştilor europeni, susținută de cântărețul italian Carlo Cori, coordonatorul proiectului cultural „STARS ON THE ROAD...NON SOLO MUSICA", alături de vedetele de televiziune SKY TV, Georgia Alissandri şi Simon James. Pe durata festivalului, vor avea loc interviuri la televiziune şi la radio, întâlniri cu publicul, dezbateri, concerte, expoziții. Victoria Duțu va vorbi despre opera proprie, dar şi despre România.

Invitațiile Doamnei Pictura

Eminescu în viziunea Corinei Chirilă

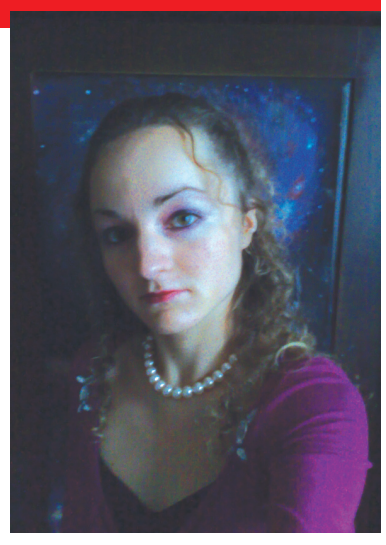

Aristotel BUNESCU

La Pavilionul B din Parcul bucureştean Herăstrău, Corina Chirilă a deschis o interesantă expoziție inspirată din universul eminescian. Numeroase picturi şi desene semnate Corina Chirilă, toate purtând pecetea operei lui Eminescu, au putut să fie admirate, într-o iarnă cu multe ninsori, temperaturi joase şi zile cu ceață deasă.

Am început să desenez şi să pictez din anul 2000, când aveam aproape 14 ani. Pictez în primul rând pentru a da viață unor sentimente, gânduri şi emoții. Îmi place să pictez toate lucrurile la care visez, dar nu pot să ajung. Prin pictură, eu îmi contruiesc un univers al meu, o lume în care pot fi eu. Pictura mă eliberează. La fel ca şi sculptorul Pygmalion, prin arta mea eu vreau să ajung propria Galatee. Ei îi dau viață prin pasiunea mea. Acestea sunt cuvintele rostite chiar de Corina Chirilă despre arta sa.

Născută în anul 1986, Corina Chirilă este licențiată în biologie. Mereu în mişcare, acestă tânără are multiple preocupări. A făcut cursuri de jurnalism, calculator, limba engleză. Dar, permanent, artele vizuale au fost marea sa pasiune. Corina Chirilă este mereu prezentă în expozițiile deschise în spațiul bucureştean. În palmaresul său aflat la început, obține Diploma de participare la Concursul Național *Mihai Eminescu* 2003 – Expoziția de pictură. Tot aici figurează Diploma de participare la concursul *Recycle Art* 2008 cu *Coloana infinitului,* realizată din cutii de suc.

Lucrările sale au fost prezentate la Palatul Parlamentului – Sala *Constantin Brâncuşi*, sediul Asociației Artiştilor Plastici din Bucureşti, Primăria sectorului 2 Bucureşti, Galeria *Elite Prof Art*, Cafeneaua *Home Café*. Participă activ la saloanele periodice ale Asociației Artiştilor Plastici din Bucureşti, unde este membră.

Rețin un tablou în care se vede bine curcubeul din pupila ochiului. În altul, memorez Pământul şi o galaxie. Cu alte cuvinte, Corina Chirilă este foarte atentă la o lume în care surprinde de la cele mai mici elemente, până la spațiul infinit în ansamblul său.

Depun aici mărturie că are o mare voință şi o bogată fantezie. Lucrează intens şi dorește să lase în urma sa dovezi ale unei trăiri autentice. Sper ca anul 2013, care abia a început, precum şi anii viitori să îi aducă multe bucurii, pe care le merită din plin.

Posturile didactice vacante din cadrul Universității *Spiru Haret*

scoase la concurs în semestrul I al anului universitar 2012/2013, publicate în Monitorul Oficial 455/21.XII.2012

Depunerea dosarelor la concurs se face până la data de 4 februarie 2013

Facultatea	Departamentul	Poziția din statul de funcții	Funcția didactică	Discipline	Domeniul științific
Matematică și Informatică	Matematică și Informatică	10	*conferențiar*	- Criptografie și securitate - Rețele de calculatoare	P_1 Matematică și Științe ale Naturii
Management Financiar-Contabil, București	Management și Contabilitate	16	*conferențiar*	- Bazele informaticii - Managementul proiectelor	P_4 Științe sociale
		17	*conferențiar*	- Informatică de gestiune (documente contabile) Informatică de gestiune (documente) - Simulări și proiecte de management - Sisteme informatice de gestiune - Informatică - Managementul proiectelor	
		18	*conferențiar*	- Contabilitatea societăților comerciale - Contabilitatea în turism - Formare de baze de date	
		19	*conferențiar*	- Contabilitate financiară curentă - Contabilitate financiară	
		32	*lector*	- Managementul aprovizionării și desfacerii - Management financiar	
Drept și Administrație Publică, București	Științe Juridice și Administrative	24	*conferențiar*	- Drept internațional public	P_4 Științe Sociale
		47	*lector*	- Drept administrativ 1 - Dreptadministrativ 2	
		75	*lector*	- Libertăți fundamentale - Drept penal (Partea specială) I - Drept penal (Partea specială) II	
Drept și Administrație Publică, Craiova	Științe Juridice și Administrative	11	*conferențiar*	- Criminologie și penologie - Criminologie	P_4 Științe Sociale
		12	*conferențiar*	- Drept penal (Partea specială) 1 - Drept penal (Partea specială) 2	
		33	*lector*	- Criminalistică - Drept civil 1. Partea generală - Drept civil 2. Persoanele	
		35	*lector*	- Limba engleză (1,2) - Limba engleză	P_5 Filologie
		48	*lector*	- Drept roman (I) - Drept roman (II)	P_4 Științe Sociale
Management Financiar-Contabil, Craiova	Contabilitate, Finanțe și Afaceri Internaționale	3	*conferențiar*	- Monedă și credit - Produse și Servicii bancare	P_4 Științe Sociale
		4	*conferențiar*	- Econometrie și previziune economică - Calcul economic 2 (Econometrie și prognoză)	
		5	*conferențiar*	- Educație fizică și sport	
Științe Juridice și Administrative, Brașov	Științe Juridice și Administrative	23	*lector*	- Drept financiar și fiscal - Drept financiar - Drept civil 1 (partea generală)	P_4 Științe Sociale
Psihologie și Pedagogie, Brașov	Psihologie și Pedagogie	42	*lector*	- Consiliere psihopedagogică - Psihologia reclamei	P_4 Științe Sociale
Drept și Administrație Publică, Râmnicu-Vâlcea	Drept	1	*profesor*	- Drept constituțional și Instituții Politice I - Drept constituțional și Instituții Politice I - Contencios constituțional	P_4 Științe Sociale
	Drept	7	*conferențiar*	- Istoria dreptului românesc - Drept roman I - Drept roman II - Dreptul proprietății intelectuale	P_4 Științe Sociale
Medicină veterinară	Medicină veterinară	7	*conferențiar*	- Chimie - Biochimie - Biologie moleculară	P_3 Biologie și biochimie
		22	*șef lucrări*	- Igiena, calitate și tehnologie alimentară 1, 2 - Inspecția și controlul alimentelor - Microbiologia alimentară	
		27	*șef lucrări*	- Fiziopatologie 1, 2 - Clinica păsărilor 2	P_3 Medicină veterinară
Jurnalism și Științele Comunicării	Științe ale comunicării	7	*conferențiar*	- Introducere în științele sociale - Teoria și analiza textului - Introducere în semiotică - Introducere în teoria comunicării	P_4 Științele comunicării
		17	*lector*	- Evoluția și diversitatea mijloacelor de comunicare - Jurnalism de agenție - Comunicare nonverbală Mass-media și cultura I, II - Introducere în publicitate	
		18	*lector*	- Identitate națională și europeană - Imaginar și mentalități în etnopsihologia românească - Manipulare prin discurs ideologic - Proiect– dosar de presă	

RECTOR,
conf. univ. dr. Aurelian A. BONDREA

150 de ani de la apariția metroului – Londra – 1863

Cu 150 de ani în urmă, pe 9 ianuarie 1863, progresul tehnic lăsa mută o lume întreagă: prima linie de cale ferată subterană (metrou) din lume a început să fie operațională. Gândită să descongestioneze centrul metropolei de pe malurile Tamisei, linia avea o lungime de 6,03 kilometri lungime pe parcursul cărora erau șapte stații: Farringdon Street, King's Cross, Gower Street, Portland Road, Baker Street, Edgware Road și Paddington. Mintea celui care a plăsmuit-o: inginerul englez John Fowler. Era în 1854. La început, reacția presei timpului și a cercurilor financiare britanice față de alternativa la traficul „împiedicat" de suprafață nu au fost foarte încrezătoare. Potrivit scriitorului Ilie Tănăsache, *scepticii își exprimau deschis opinia, potrivit căreia este greu de crezut că vreodată se va găsi «vreo persoană civilizată și bine educată» care «să coboare sub pământ numai pentru a-și umple plămânii cu fum de cărbune și a-și murdări hainele cu funingine»*. „Torpila" însă fusese lansată, „efectul" simțindu-se abia peste câțiva ani. În martie 1860, în pământul Londrei este înfipt primul târnîcop pentru calea ferată subterană. Trei ani mai târziu, aceasta avea să fie gata. *Inaugurarea se va face cu vagoane deschise, tractate de locomotive cu abur, alimentate cu cărbuni. Locomotivele timpului*, povestește admirativ scriitorul Ilie Tănăsache. În continuare, acesta spune că printre cei 700 de călători ai primei curse s-a numărat și primul ministru al epocii. *Cu alte cuvinte, și persoanele «civilizate și bine educate», care nu-și vor refuza până la urmă împlinirea dorinței de a călători cu ineditul mijloc de transport subteran.* Momentul a coincis și cu nașterea unui nou cuvânt pentru vocabularul universal: *metrou* – prescurtare de la firma constructoare *Metropolitan Company*. Trei decenii mai târziu, în noiembrie 1890, bulevardul subteran englez este martorul unei noi „mutări" a tehnicii: locomotiva electrică detronează definitiv locomotiva cu abur, după acest moment, construcția de metrouri din lume „înflorind" în diferite colțuri ale mapamondului: New York (1871), Budapesta (1869), Paris (1900), Berlin (1902), Philadephia (1907), Hamburg (1912), Madrid (1919), Tokyo (1927), Barcelona și Oslo (1928), Stockholm (1933), Moscova (1935) ș.a.. Bucureștiul avea să li se alăture abia în 1979...

Astăzi, metroul din Londra are o rețea ce măsoară nici mai mult, nici mai puțin de 406 kilometri, pe parcursul cărora sunt 450 de stații, acestea fiind tranzitate anual de 1,1 miliarde de călători. Aniversarea metroului londonez a fost marcată zilele trecute prin numeroase evenimente. Astfel, pe 13 și pe 20 ianuarie, londonezii și turiștii au putut să se plimbe cu trenuri din perioada clasică, retrăind astfel prima călătorie cu metroul. Asta pentru că în cele două zile, pe liniile de metrou au circulat trenuri istorice restaurate, inclusiv prima locomotivă metropolitană cu aburi și Vagonul Jubileu Nr. 353, care sunt cele mai vechi din lume. (M.E.)

Filmul de pe Bulevardul Capucinilor 80

La fel de nevinovată

Silviu ȘERBAN

Unul dintre cele mai mari succese comerciale din întreaga cinematografie mexicană este *Maria Candelaria*, cel de-al patrulea film al lui Emilio Fernandez și a doua apariție mexicană a starului Dolores del Rio, după promițătorul debut de carieră hollywoodian. După o primă colaborare tot cu Fernandez, în *Flor silvestre*, în 1943, jucând rolul unei țărănci, del Rio „îmbracă", prin personajul Maria Candelaria, hainele unei tinere indigene din Xochimilco, o așezare rurală.în Mexicul începutului de secol XX. Decorul nu este întâmplător ales de Fernandez. Filmul accentuează trecutul pre-hispanic al Mexicului, iar Xochimilco, prin canalele sale care secționează pământurile în renumitele „grădini plutitoare" create artificial (*chinampas*), este reprezentativ pentru acest trecut. Pelicula prilejuiește, spre exemplu, întâlnirea cu faimoasele *trajineras,* bărci similare gondolelor, decorate cu arcuri florale și ramuri de ienupăr și purtând nume de fete. Pe una dintre „grădinile plutitoare" locuiește Maria Candelaria, respinsă de comunitate din cauza renumelui prost al mamei sale, moarte, alături de iubitul ei, Lorenzo Rafael (Pedro Armendáriz), singurul care o sprijină, izolat la rândul său pentru apropierea de Maria. Întreaga poveste a Mariei Candelaria este un flashback, fiind narată de un important pictor local (Alberto Gálan). Artistul este chestionat de o jurnalistă care îi scria biografia despre un tablou misterios, retras de la vânzare, care înfățișa portretul nud al unei frumoase indigene. Tânăra din pictură, a cărei frumusețe nativă imita pe cea a prințeselor antice, era Maria, iar portretul îi adusese acesteia moartea „păcătosului", fiind omorâtă cu pietre, deși, așa cum va releva povestea pictorului, nu pozase nud niciodată. Numele personajului central feminin este unul cu rezonanțe creștine evidente. Candelaria este termenul spaniol pentru desemnarea sărbătorii „Prezentării lui Iisus la Templu", iar *Dia de La Candelaria* este numele sub care aceasta este întâmpinată în Mexic. Fata poartă de asemenea numele Fecioarei, al cărei portret îi luminează umila locuință și în fața bustului căreia, în biserică, se revoltă, simțindu-se părăsită, neajutorată și nedreptățită. Ultima speranță ce ar fi putut aduce împlinirea visului ei fusese ucisă odată cu împușcarea porcușorului de care erau legate toate planurile de viitor. Don Damián (Miguel Inclán), un mestizo (un amestec al rasei indiene cu cea spaniolă), care deținea puterea locală, se răzbună pe Lorenzo Rafael pentru că-i furase indianca preferată și zădărnicește prin toate mijloacele căsătoria celor doi, inclusiv refuzându-le doza gratuită de chinină care i-ar fi ferit de malarie. O dată cu îmbolnăvirea Mariei, disperat, Lorenzo intră prin efracție în magazia lui don Damian de unde, pe lângă chinina necesară, fură și rochia ce i-ar fi adus-o pe Maria ca mireasă. Ceremonialul de căsătorie este anulat de arestarea mirelui. Este momentul în care intervine pictorul. Acesta se oferă să plătească eliberarea lui Lorenzo Rafael, însă, în lipsa judecătorului, decizia este amânată câteva zile. Între timp, Maria, în semn de recunoștință, se oferă ca model pentru un portret, însă fuge speriată, atunci când i se cere să se dezbrace. Pictorul folosește un alt model pentru finisarea tabloului, însă, consătenii, la vederea picturii, nu fac această diferență, și instigați de Lupe (Margarita Cortés), o tânără geloasă pe iubirea lui Lorenzo pentru Maria, o hăituiesc pe presupusa păcătoasă și o ucid cu pietre. Filmul aduce în discuție comportamentul și mentalitatea primitivă religioasă în care relele părintelui se răsfrâng asupra copilului, iar păcătosul este izolat de societate precum un bolnav contagios. La fel, Lorenzo Rafael și Maria, deși se iubesc și nu sunt constrânși la propriu de nimeni să nu se căsătorească, n-o pot face din cauza imposibilității financiare a bărbatului de a îndeplini rânduielile străvechi. Biserica catolică, prin preotul milos interpretat de Rafael Icardo, apare ca singura salvare a celor doi. Preotul este singurul din comunitatea învrăjbită care cere nejudecarea fetei după faptele mamei, îndemnând la toleranță și compasiune. La fel ca Iisus care-o salvează pe Maria Magdalena de ura comunității, preotul, la sărbătoarea lui Francis de Assisi, când Lorenzo și Maria își aduc porcușorul pentru a fi binecuvântat, îi salvează, prin discursul său, pe cei trei de la a fi linșați de consăteni. Același preot nu mai poate opri însă mulțimea dezlănțuită din final, el însuși arătându-se tulburat de amploarea urii față de cea care cu ultimele cuvinte își clamează nevinovăția. Unul dintre ultimele cadre ale filmului izbește prin asemănarea sa cu imaginea coborârii lui Iisus de pe cruce după răstignire. Dintr-un unghi racourci, într-un cadru în care prim-planul este ocupat de o cruce de pe turla bisericii, se vede, jos, mulțimea răsfirată de o parte și de alta cu făclii aprinse în mâini, în timp ce în mijloc, cineva poartă pe brațe un trup fără viață care parcă un moment mai devreme fusese coborât de pe crucea ce domină ecranul.

María Candelaria
(Emilio Fernández, 1943)

* * *

Era de aur a cinematografiei mexicane a fost mediul cel mai fertil al creativității lui Luis Buñuel. După părăsirea Parisului avangardist și scurte opriri în Spania natală și Hollywood, Buñuel se stabilește, în 1946, în Mexic, unde va lucra aproape 20 de ani, făcând aproximativ un film pe an. *Gran Casino*, produs în 1947, este prima sa peliculă din perioada mexicană, după 10 ani în care nu regizase niciun film.

Televiziunea H2.0

LUNI – 21 ianuarie 2013

06:00 **Ecumenica** (r)
Emisiune de Sorin Bejan
07:00 **Ghiozdanul cu surprize** (r)
Emisiune de Carmen Fulger
08:00 **Matinal 2.0**
Realizator Alina Cândea
10:00 **Casă dulce românească**
Emisiune de Cătălin Maximiuc
11:00 **Universitaria***
12:30 **Calitatea în educație**
Emisiune de
prof. univ. dr. Gheorghe Duda
13:00 **Film serial.** *Suflete pereche* (Filipine)
14:00 **Medicina tv.** Prof. univ. dr. Orlando Marinescu
la dispoziția dumneavoastră
15:00 **Universitaria***
16:00 **Film documentar.**
Resursele viitorului – ep. 1
16:30 **Film documentar.**
Gândeşte ecologic – ep. 41
17:00 **Viața fără fard**
Emisiune de Ciprian Vasilescu
18:00 **Film serial.** *Suflete pereche* (Filipine) – ep. 41
19:00 **Sondajul zilei**
Emisiune de Dan Roşca
19:25 **Jurnal 2.0**
20:00 **Restart România**
Emisiune de Mbela Nzuzi
21:00 **Ora României**
Emisiune de Simona Şerban
22:00 **Film serial.** *Pană şi spadă* (Rusia) – ep. 11
23:00 **Jurnal 2.0**
23:30 **Autoapărarea.**
Tehnici esențiale (r)
00:00 **Viața fără fard** (r)
01:00 **Ora României** (r)
02:00 **Universitaria*** (r)
04:30 **Calitatea în educație** (r)
05:00 **Medicina tv.** (r)

MARȚI – 22 ianuarie 2013

06:00 **Restart România** (r)
07:00 **Film documentar.**
Resursele viitorului (r)
07:30 **Film documentar.**
Gândeşte ecologic (r)
08:00 **Matinal 2.0**
Realizator Alina Cândea
10:00 **Film serial.** *Pană şi spadă* (Rusia) – ep. 11 (r)
11:00 **Universitaria***
12:30 **Şcoala, absolvenții ei şi piața muncii**
Emisiune de Monica Avramescu
13:00 **Film serial.** *Suflete pereche* (Filipine)
14:00 **Medicina tv.**
15:00 **Universitaria***
16:00 **Film documentar**.
Resursele viitorului – ep. 2
16:30 **Film documentar.**
Gândeşte ecologic – ep. 42
17:00 **În căutarea folkului pierdut**
Emisiune de Maria Gheorghiu
18:00 **Film serial.** *Suflete pereche* (Filipine) – ep. 42
19:00 **Sondajul zilei.**
Emisiune de Dan Roşca
19:25 **Jurnal 2.0**
20:00 **Restart România**
Emisiune de Mbela Nzuzi
21:00 **Nocturna sportivă**
Emisiune de Cristina Matei şi Mugur Popovici
22:00 **Film serial.** *Pană şi spadă* (Rusia) – ep. 12
23:00 **Jurnal 2.0** (r)
23:30 **Călător prin țara mea** (r)
00:00 **Nocturna sportivă** (r)
01:00 **În căutarea folkului pierdut** (r)
02:00 **Universitaria*** (r)
04:30 **Şcoala, absolvenții ei şi piața muncii** (r)
05:00 **Medicina tv.** (r)

MIERCURI – 23 ianuarie 2013

06:00 **Restart România** (r)
07:00 **Film documentar.**
Resursele viitorului (r)
07:30 **Film documentar.**
Gândeşte ecologic (r)
08:00 **Matinal 2.0**
Realizator Alina Cândea
10:00 **Film serial.** *Pană şi spadă* (Rusia) – ep. 12 (r)
11:00 **Universitaria***
12:30 **Toată viața învățăm.**
Emisiune de
prof. univ. dr. Emilian Dobrescu
13:00 **Film serial.** *Suflete pereche* (Filipine)
14:00 **Medicina tv.**
Prof. univ. dr. Alexandru Oproiu
la dispoziția dumneavoastră
15:00 **Universitaria***
16:00 **Film documentar.**
Resursele viitorului – ep. 3
16:30 **Film documentar.**
Gândeşte ecologic – ep. 43
17:00 **Ora României**
Emisiune de Simona Şerban (r)
18:00 **Film serial.** *Suflete pereche* (Filipine) – ep. 43
19:00 **Sondajul zilei.**
Emisiune de Dan Roşca
19:25 **Jurnal 2.0**
20:00 **Restart România**
Emisiune de Mbela Nzuzi
21:00 **Economia pentru cine?**
Emisiune de Simona Şerban.
Invitat Ilie Şerbănescu
22:00 **Film serial.** *Favorita* (Rusia) – ep. 1
23:00 **Jurnal 2.0** (r)
23:30 **Mişcare, sănătate, frumusețe** (r)
00:00 **Economia pentru cine?** (r)
01:00 **Gala cântecului românesc** (r)
02:00 **Universitaria*** (r)
04:30 **Toată viața învățăm** (r)
05:00 **Medicina tv.** (r)

JOI – 24 ianuarie 2013

06:00 **Restart România** (r)
07:00 **Film documentar.**
Reursele viitorului (r)
07:30 **Film documentar.**
Gândeşte ecologic (r)
08:00 **Matinal 2.0**
Realizator Alina Cândea
10:00 **Film serial.** *Favorita* (Rusia) – ep. 1 (r)
11:00 **Universitaria***
12:30 **Orientarea în carieră.**
Emisiune de
conf. univ. dr. Roxana Păun
13:00 **Film serial.** *Suflete pereche* (Filipine)
14:00 **Medicina tv.**
15:00 **Universitaria***
16:00 **Film documentar.**
Resursele viitorului – ep. 4
16:30 **Film documentar.**
Gândeşte ecologic – ep. 44
17:00 **Gala cântecului românesc**
Emisiune de Georgel Nucă
18:00 **Film serial.** *Suflete pereche* (Filipine) – ep. 44
19:00 **Sondajul zilei.**
Emisiune de Dan Roşca
19:25 **Jurnal 2.0**
20:00 **Restart România**
Emisiune de Mbela Nzuzi
21:00 **Nocturna sportivă**
Emisiune de Cristina Matei şi Mugur Popovici
22:00 **Film serial.** *Favorita* (Rusia) – ep. 2
23:00 **Jurnal 2.0** (r)
23:30 **Misiunea animalelor** (r)
00:00 **Cafe concert.**
Emisiune de Sorin Petre
00:30 **Muzica anilor '80-'90** (r)
01:00 **Cinefilia** (r)
02:00 **Universitaria*** (r)
04:00 **Orientarea în carieră** (r)
05:00 **Medicina tv.** (r)

VINERI – 25 ianuarie 2013

06:00 **Restart România** (r)
07:00 **Film documentar.**
Resursele viitorului (r)
07:30 **Film documentar.**
Gândeşte ecologic (r)
08:00 **Matinal 2.0**
Realizator Alina Cândea
10:00 **Film serial.** *Favorita* (Rusia) – ep. 2 (r)
11:00 **Universitaria***
12:30 **Vorbiți, scrieți românește!**
Emisiune de
conf. univ. dr. Valeriu Marinescu
13:00 **Film serial.** *Suflete pereche* (Filipine)
14:00 **Medicina tv.**
15:00 **Universitaria***
16:00 **Film documentar.**
Resursele viitorului – ep. 5
16:30 **Film documentar.**
Gândeşte ecologic – ep. 45
17:00 **Viața fără fard**
Emisiune de Ciprian Vasilescu
18:00 **Film serial.** *Suflete pereche* (Filipine) – ep.45
19:00 **Oameni aproape invizibili**
Realizator Iustina Radu
19:25 **Jurnal 2.0**
20:00 **Casă dulce românească**
Emisiune de Cătălin Maximiuc
21:00 **Film artistic.** *Frank şi Chip (Experiență olimpică)* (SUA)
23:00 **Jurnal 2.0**
23:30 **Ilinca Dumitrescu şi invitații săi**
00:30 **Viața fără fard** (r)
01:30 **Casă dulce românească** (r)
02:00 **Universitaria*** (r)
05:00 **Medicina tv.** (r)

* Metode de predare interactivă, cursuri aduse în casa telespectatorului de profesori prestigioşi. Emisiune realizată în cadrul Departamentului Învățământ.

SÂMBĂTĂ – 26 ianuarie 2013

06:00 **Viața fără fard** (r)
07:00 **Film documentar.**
Resursele viitorului (r)
07:30 **Film documentar.**
Gândeşte ecologic (r)
08:00 **Misiunea animalelor**
Emisiune de
Valeria Arnăutu
08:30 **Film pentru copii.**
Madison (SUA)
10:00 **Ghiozdanul cu surprize**
Emisiune de Carmen Fulger
11:00 **Transmisiuni sportive**
Emisiune de Mugur Popovici
12:30 **Internetul ştie tot?**
Emisiune de Robert Tache
13:30 **Restart muzica românescă**
Emisiune de Sorin Lupaşcu (r)
14:30 **Călător prin țara mea**
Emisiune de Cătălin Maximiuc (r)
15:00 **Film artistic.**
Legenda lui Nethiah (SUA)
17:00 **Film serial.** *Jane Show* (SUA)
18:00 **Autoapărarea.**
Tehnici esențiale (r)
18:30 **Forum IT.**
Emisiune de Cătălin Grosu
19:25 **Jurnal 2.0**
20:00 **Petrecere românească**
Emisiune de Georgel Nucă
22:00 **Film artistic.** *Tigru şi dragon* (China)
00:00 **Internetul ştie tot?** (r)
Emisiune de Robert Tache
01:00 **Petrecere românească** (r)
03:00 **Forum IT** (r)
04:00 **Ilinca Dumitrescu şi invitații săi** (r)
05:00 **Nocturna sportivă** (r)

DUMINICĂ – 27 ianuarie 2013

06:00 **Viața fără fard** (r)
07:00 **Mişcare, sănătate şi frumusețe**
Emisiune de Cristina Matei
07:30 **Vorbiți, scrieți românește!** (r)
Emisiune de Valeriu Marinescu
08:00 **Film documentar pentru copii.** *Animalia* – ep. 15
08:30 **Film pentru copii.** *Madison* (SUA)
10:00 **Ecumenica**
Realizator Sorin Bejan
11:00 **Forum IT**
Emisiune de Cătălin Grosu
12:00 **Mişcare, sănătate, frumusețe**
Emisiune de Cristina Matei
12:30 **Internetul ştie tot?**
Emisiune de Robert Tache
13:30 **Petrecere românească** (r)
15:30 **Autoapărarea.**
Tehnici esențiale.
Emisiune de Sorin Lupaşcu
16:00 **Cinefilia**
Realizator Daniel Paraschiv
17:00 **Film serial.** *Jane Show* (SUA)
18:00 **Liceenii.** Emisiune de Cristina Matei şi Mugur Popovici
19:00 **Călător prin țara mea.**
Emisiune de Cătălin Maximiuc
19:25 **Jurnal 2.0**
20:00 **Săptămâna viitoare**
Emisiune de Andreea Şipoteanu
21:00 **Restart muzica românescă**
Emisiune de Sorin Lupaşcu
22:00 **Film artistic.** *Radio Romance* (Filipine)
00:00 **Internetul ştie tot?** (r)
01:00 **Săptămâna viitoare** (r)
02:00 **Restart muzica românescă** (r)
03:00 **Liceenii** (r)
04:00 **Film documentar pentru copii.** *Animalia* (r)
04:30 **Cinefilia** (r)

sâmbătă 22:00 F i l m artistic

Tigru şi dragon
(China)

Un războinic legendar Li Mu Bai (Chow Yun-Fat) şi o frumoasă tânără luptătoare Yu Shu Lien (Michelle Yeoh), suferă din cauza iubirii lor nedeclarate. El este de neînvins; iar ea, superb înzestrată, este cea mai apreciată femeie războinică din țara sa. Amândoi caută să facă dreptate poporului lor, dar cu prețul sacrificiului propriei împliniri.

Realizator. Iustina RADU **vineri, 25 ianuarie, ora 19,00**

Oameni aproape invizibili

Comunitatea persoanelor cu handicap constituie uneori aproape un univers paralel cu cel al existenței cotidiene a celor care se consideră oameni obişnuiți. Aceşti oameni îşi doresc cu încăpățânare să fie priviți ca membri activi ai societății şi să fie tratați şi răsplătiți ca atare. Societatea contemporană trebuie să îşi intensifice eforturile spre deschiderea căilor de punere în valoare a calităților lor.

Oameni atinşi de un handicap sever sau cu probleme grave de sănătate încearcă să îi obişnuiască pe cei din jur cu ideea că au propriul lor loc într-o societatea „surdă şi oarbă". Emisiunea va rezolva probleme de viață, de legislație, administrative, va depăşi bariere prin implicare şi semnale clare transmise autorităților. Cele mai multe dintre poveştile oamenilor noştri... aproape invizibili vor avea continuitate şi vor aduce soluții pentru ca în cele din urmă să devenim reperul celor care au cea mai mare nevoie de ajutor: persoanele cu dizabilități şi probleme de integrare.

Radio Hfm2.0

LUNI
07.00-12.00 – **Matinal 2.0**
Realizator: Alina Toma, Tibi Ursan
12.00-13.00 – **Internetul ştie tot?**
Realizator: Robert Tache
13.00-16.00 – **Ce contează?**
Realizator: Antonio Glodeanu
16.00-19.00 – **Drive Time**
19.00-22.00 – **Scurt pe doi ... punct 0**
Realizator: Maria Ilie
22.00-23.00 – **Café Nocturn**
Realizator: Luminița Bondrea

MARȚI
07.00-12.00 – **Matinal 2.0**
Realizator: Alina Toma, Tibi Ursan
12.00-13.00 – **Internetul ştie tot?**
Realizator: Robert Tache
13.00-16.00 – **Ce contează**
Realizator: Antonio Glodeanu
16.00-19.00 – **Drive Time**
16.30- 17.30 – **Invitatul de la radio**
Realizator: Sorin Lupaşcu
19.00-22.00 – **Scurt pe doi ... punct 0**
Realizator: Maria Ilie
22.00-23.00 – **Café Nocturn**
Realizator: Luminița Bondrea

MIERCURI
07.00-12.00 – **Matinal 2.0**
Realizator: Alina Toma, Tibi Ursan
12.00-13.00 – **Internetul ştie tot?**
Realizator: Robert Tache
13.00-16.00 – **Ce contează?**
Realizator: Antonio Glodeanu
16.00-19.00 – **Drive Time**
19.00-22.00 – **Scurt pe doi ... punct 0**
Realizator: Maria Ilie
22.00-23.00 – **Café Nocturn**
Realizator: Luminița Bondrea

JOI
07.00-12.00 – **Matinal 2.0**
Realizator: Alina Toma, Tibi Ursan
12.00-13.00 – **Internetul ştie tot?**
Realizator: Robert Tache
13.00-16.00 – **Ce contează?**
Realizator: Antonio Glodeanu
16.00-19.00 – **Drive Time**
19.00-22.00 – **Scurt pe doi ... punct 0**
Realizator: Maria Ilie
22.00-23.00 – **Café Nocturn**
Realizator: Luminița Bondrea

VINERI
07.00 -12.00 – **Matinal 2.0**
Realizator: Alina Toma, Tibi Ursan
12.00-13.00 – **Mâine, astăzi va fi ieri**
Realizator: Robert Tache, Corneliu Toader
13.00-16.00 – **Ce contează?**
Realizator: Antonio Glodeanu
13.00-16.00 – **Frecvența obligatorie**
Realizator: Alina Toma
16.00-19.00 – **Drive Time**
19.00-22.00 – **Scurt pe doi ... punct 0**
Realizator: Maria Ilie

SÂMBĂTĂ
08.00-12.00 – **Matinal de week-end**
12.00-13.00 – **IT&C**. Realizator: Tibi Ursan
13.00-17.00 – **Siesta de week-end**
Realizator: Robert Tache
17.00-19.00 – **Sacreat în România**
Realizator: Robert Tache
23.00-00.00 – **Café Nocturn**
Realizator: Luminița Bondrea

DUMINICĂ
08.00-12.00 – **Matinal de week-end**
12.00-13.00 – **Omul din spatele personalității**. Realizator: Maria Ilie
13.00-17.00 – **Siesta de week-end**
17.00-19.00 – **Top 2.0.** Realizator: Alina Toma, Alex Crăciun
20.00 – 22.00 – **Poveşti nespuse**

103,4 Mhz

24 Ianuarie – Ziua Unirii Principatelor

Th. Aman
Ziua Unirii la Craiova

Sărbătorim la 24 Ianuarie unul dintre momentele cruciale ale istoriei poporului român, singurul realizat doar prin forța negocierilor, fără sacrificii umane – Unirea Principatelor..

Revoluțiile burgheze din anii 1848-1849 au promovat, pe lângă obiectivele de natură socială şi idealurile eliberării naionale, ceea ce a creat îngrijorare în toată Europa, datorită posibilei schimbări a raporturilor de forțe existente. Considerente de natură strategică au făcut, în acest context, ca marile puteri vest europene să se alieze cu cea otomană împotriva pretențiilor de dominație în zona Mării Negre ale Imperiul Rus.

A urmat Războiul Crimeii, înfrângerea Rusiei şi Congresul de Pace de la Paris din anul 1856, care, prin prevederile Con-venției din anul următor, în fapt un document cu puterea unei constituții, stabilea statutul Principatelor Moldova şi Țara Românească. Acestea rămâneau formal sub dominație otomană, dar primeau dreptul de organizare şi administrare internă sub supravegherea marilor puteri occidentale.

Negocieri intense şi demersuri diplomatice dintre cele mai delicate, în urma cărora, abilitățile unor oameni de stat remarcabili precum **Mihail Kogălniceanu** şi sprijinul deschis al lui **Napoleon III**, împăratul Franței, aveau să ducă dorința românilor de a trăi într-un singur stat mai aproape de îndeplinire, cu un pas decisiv.

Astfel, Divanul Ad-Hoc al Moldovei îl va alege pe **Alexandru Ioan Cuza** drept domn al țării, la **5 ianuarie 1859**. La **24 ianuarie**, acelaşi an, Divanul țării Româneşti făcea aceeaşi alegere, consființind în fapt unirea celor două Principate.

Evenimentul va fi recunoscut de Congresul de la Paris la 18 octombrie 1858, Franța, Rusia, Marea Britanie şi Sardinia, îl vor recunoaşte separat în aprilie 1859, iar Poarta şi Austria, în septembrie acelaşi an, dar numai pe timpul domniei lui Cuza.

Timp de trei ani, Principatele Unite vor funcționa cu două capitale - Iaşi şi Bucureşti - două Divane, două Guverne etc. Şi cu o Comisie Centrală la Focşani.

La **11 decembrie 1861,** Cuza semnează Proclamațiunea prin care unirea deplină - politică şi administrativă - este realizată prin stabilirea numelui noii țări - **România** - şi capitala acesteia - **Bucureşti** (începând cu **24 ianuarie 1862**).

În documentul amintit, Cuza spunea: „Unirea este îndeplinită. Națiunea Română este întemeiată (...). Dumnezeul părinților noştri a fost cu țara, a fost cu noi. El a întărit silințele noastre prin înelepciunea poporului şi a condus Națiunea către un falnic viitor (...). Să trăiască România!”.

Posibilitatea acțiunii unitare în noul teritoriu i-au permis domnitorului îndeplinirea celebrului program de reforme în sensul modernizării țării:

1. Confiscarea averilor mănăstireşti – în fapt, o naționalizare a producției agricole de pe întinse suprafețe de teren care în timp fuseseră donate sau închinate unor mânăstiri ortodoxe din afara țării şi împroprietărirea țăranilor;
2. Reforma Agrară - eliberarea titlurilor de proprietate țăranilor pe pământurile pe care le munceau, cu despăgubirea boierilor;
3. Adoptarea Codurilor Civil şi Penal şi uniformizarea aplicării legii;
4. Legea Educaiei şi uniformizarea sistemului educativ şi a programelor şcolare;
5. Formarea unei armate moderne, ceea ce va favoriza succesul militar, o generație mai târziu, pe câmpurile de luptă din Bulgaria şi cucerirea Independenței.

Marile realizări ale epocii vor jalona drumul către crearea României Mari şi moderne, chiar dacă, la 22 februarie 1866, personalitatea care a marcat-o va fi înlăturată de pe tron.

Unirea, visul de aur al marilor bărbați ai României

Unitatea Principatelor a fost visul de aur, țelul isprăvilor a marilor bărbați ai României, a lui Iancu Huniad ca şi a lui Ştefan cel Mare, ca şi a lui Mihai Viteazul, a lui Vasile Vodă, ca şi a lui Matei Basarab. Unirea Principatelor a fost țelul gândurilor şi a celor mai străluciți dintre domnii fanarioți; şi cu toată apăsarea străină, totuşi legislatorii noştri din 1830 au înscris în articolul 425 al Legii Fundamentale de atunci (Regulamentul organic – notă) aceste cuvinte repetate din secol în secol până astăzi de toate inimile române: „Art. 425. Începutul, religia, obiceiurile şi asemănarea limbii lăcuitorilor acestor două Principate, precum şi trebuințele a ambelor părți, cuprind din însuşi descălecarea lor elementele nedespărțitei Uniri, care s-a împiedicat şi s-a întârziat din întâmplătoarele împrejurări. Mântuitoarele folosuri a rodului ce s-ar naşte din întrunirea acestor două țări sunt netăgăduite!

Mihail KOGĂLNICEANU

Sfârşitul şi însemnătatea domniei lui Al.I.Cuza

Prof.univ.dr. Nicolae ISAR

Guvernul condus de M. Kogălniceanu, în răstimpul căruia au fost pregătite şi adoptate cele mai multe şi mai importante reforme din întreaga domnie a lui Cuza, şi-a continuat activitatea până la 23 ianuarie/4 februarie 1865, când el a demisionat. A fost acesta un moment simptomatic pentru sfârşitul domniei lui Cuza, căci demisia guvernului însemna despărțirea dintre cei doi oameni politici; mai corect spus, aşa cum s-a apreciat, domnitorul face a o greşeală politică acceptând de această dată - tocmai de această dată - demisia lui Kogălniceanu. Simptomatice, într-un fel, fuseseră însă şi frământările care duseseră la înaintarea demisiei primului ministru. Anume, este vorba de neînțelegerile acestuia cu Nicolae Kretzulescu, ministrul de justiție în guvern, pornirea acestuia din urmă împotriva şefului său fiind de natură să stimuleze şi să reactiveze manifestări de opoziție în sânul noului parlament. Deoarece lui N. Kretzulescu, şi el fost colaborator apropiat al lui Cuza, s-au raliat şi alte personalități, M. Kogălniceanu s-a simțit dator să-şi prezinte demisia, iar domnitorul, şi sub influența unor „binevoitori”, i-a primit-o. Evident, contribuise la decizia domnitorului şi excesiva popularitate a lui Kogălniceanu, pe care acesta părea a nu voi să şi-o tempereze, ceea ce putea să irite pe Cuza şi de care, în orice caz, adversarii primului ministru au ştiut să profite. În urma demisiei lui M. Kogălniceanu, domnitorul Cuza numeşte un guvern condus de Constantin Bosianu (ianuarie-iunie 1865), căruia îi va succede guvernul condus de Nicolae Kretzulescu (iunie 1865- februarie 1866). Între timp, pe fondul disensiunilor dintre foştii colaboratori şi a impresiei negative pe care o lasă „camarila” de care se înconjurase domnitorul (adică, apropriații săi, câțiva vechi prieteni francezi, folosiți ca un fel de consilieri, (Librecht, de Bayne ş.a.), renaşte „monstruoasa coaliție”. Cei mai activi conspiratori se dovedesc a fi, de această dată, fruntaşii liberali-radicali, unii dintre ei afectați serios de măsurile represive ale guvernului Kogălniceanu. În jurul societății „Progresul” se vor concentra treptat forțele de opoziție, din Parlament şi din afara lui, precum şi, din păcate, unele elemente ale armatei. Este drept ca modalitatea de guvernare prin decrete-legi şi autoritarismul pe care îl dovedise Kogălniceanu ofereau, cu deosebire, liberalilor radicali, pretexte de a acționa, sub motivația restabilirii adevăratului regim constituțional, a drepturilor şi libertăților cetățeneşti. Hotărâtoare, într-un fel, pentru succesul acțiunii conspiratorilor, va fi însă propria atitudine a domnitorului, de indiferența față de acest gen de acțiuni, în ultimă instanță lăsând impresia deciziei de a renunța el însuşi la putere.

În timp ce, în vara anului 1865, domnitorul se afla, din motive de sănătate, într-o călătorie la băile de la Ems, în Germania, la Bucureşti, la 3/15 august, izbucnea o mişcare de stradă îndreptată împotriva autorităților stimulată cu discreție, se pare, de unii membri ai opoziției (ea pornea de la proteste1e negustorilor ambulanți împotriva unei ordonanțe a primăriei care le impunea obligația de a nu mai practica acest gen de comerț, ci să închirieze, în acest scop, gherete speciale). Cum în focul acestei răzvrătiri, în care s-au amestecat tot felul de oameni, a fost devastat sediul primăriei, ministrul de interne, generalul I.Em. Florescu, unul dintre cei mai loiali susținători ai lui Cuza, a ordonat intervenția armatei, în urma căreia au căzut victime, morți şi răniți, represiunea fiind urmată de o serie de arestări ale unor persoane suspectate de a se afla la originea mişcării (între care, fruntaşii liberali-radicali). Or, revenit în țară, s-a văzut clar că domnitorul nu ținea să lămurească lucrurile şi să-i pedepsească pe uneltitori, deşi această mişcare era de natură să creeze în străinătate - în Turcia, în primul rând - suspiciuni asupra stabilității regimului şi capacității domnitorului de a menține ordinea. Dar, mai ales, semnificativă pentru atitudinea lui Cuza era declarația acestuia, consemnată în Mesajul, din 5/17 decembrie 1865, de deschidere a sesiunii parlamentare, prin care el lăsa să se înțeleagă că nu se va opune realizării dorinței exprimate de Divanurile ad-hoc, în 1857, de instalare la tron a unui principe străin. „Eu voiesc să fie bine ştiut - se putea citi în Mesaj - că niciodată persoana mea nu va fi o împiedicare la orice eveniment care ar permite de a se consolida edificiul politic la a cărui aşezare am contribuit”. Anterior îşi exprimase un asemenea gând şi într-o scrisoare adresată lui Napolen al III-Iea. Or, o asemenea atitudine constituia o descurajare pentru susținătorii săi, cum aprecia, pe bună dreptate, unul dintre aceştia, D. Bolintineanu („De la hotărârea lui de a abdica, nu mai fu considerat ca Domn. Puțini nu îl trădară”,). Pe de alta, ea era de natură să-i încurajeze pe adversari. Sub acoperişul acuzațiilor aduse la adresa camarilei, în frunte cu Cezar Librecht, directorul poştelor şi telegrafului, a speculării zvonului despre presupusa intenție a domnului de a lăsa tronul unuia dintre cei doi fii adoptivi - rod al relației sale extraconjugale cu Maria Obrenovici -, dar mai ales sub motivația, foarte plauzibilă, a necesității de ordin politic de a asigura cu un ceas mai devreme instalarea la conducerea statului a unui principe de origine străină, atenția „monstruoasei coaliții” s-a concentrat asupra atragerii unor ofițeri ai armatei române. Pe de altă parte, în indiferența sa față de păstrarea puterii, cu conştiința că îşi îndeplinise misiunea, domnitorul făcea greşeala, în aceste împrejurări - cu numai două săptămâni înainte de noaptea declanşării complotului - de a se dispensa de ajutorul unor ofițeri superiori care-i dăduseră numeroase dovezi de loialitate, generalii I.Em. Florescu, ministrul de interne, şi Savel Manu, ministrul de război; înlăturarea acestora constituia un act de natură să încurajeze implicarea unor ofițeri subordonați în complot, fără de care este greu de presupus că acesta ar fi putut avea loc (colonelul N. Haralambie, maiorul Lecca, şeful gărzii palatului ş.a.). În noaptea de 11/23 februarie 1866, grupul de ofițeri şi civili complotişti a pătruns în palat impunând domnitorului semnarea textului, dinainte pregătit, al decretului de abdicare şi prin care conducerea statului era încredințată Locotenenței domneşti şi unui guvern „ales de popor”. Domnitorul nu numai că nu s-a opus actului de forță, ci, mai mult decât atât, imediat, a formulat el însuşi cererea de a părăsi țara, în dorința de a evita, în condițiile create, un conflict violent între adversarii şi susținătorii săi (se ştie că în intervalul imediat următor, o bună parte a corpului ofițeresc a calificat

drept trădare gestul colegilor implicați!). Două zile mai târziu, domnitorul Unirii, înfăptuitorul marilor reforme de edificare a statului român, părăsea țara, urmând a-şi petrece ultimii ani de viața în străinătate. Avea să moară în mai 1873, înmormântarea având loc în țară, la Ruginoasa. Cu acest prilej, în cuvântul de despărțire, fostul lui colaborator apropiat, M. Kogălniceanu, îi aducea un bine meritat omagiu, referitor la evenimentul petrecut cu 7 ani în urmă, în fața Doamnei Elena şi a mulțimii îndoliate, afirmând că „nu greşalele lui l-au răsturnat”, ci „faptele lui cele mari”. Şi în perioada următoare, în mai multe rânduri, M. Kogălniceanu va reveni asupra meritelor domnitorului, apărându-i memoria. Semnificativă, în ceea ce priveşte definirea caracterului actului din 11/23 februarie 1866, ni se pare a fi aprecierea făcută de Titu Maiorescu - altfel, cunoscut susținător al principiului dinastiei străine, în persoana lui Carol I -, despre răsturnarea lui Cuza, el notând că „a fost un fapt greu de justificat. Liber ales de națiunea din cele două Principate, Cuza merită o soartă mai bună. Şi nu era un lucru cuminte ca să arătăm Marilor Puteri, sub a căror garanție ne aflam puşi prin Tratatul de la Paris din 30 martie 1856, că națiunea se înşelase asupra alesului ei”. Este drept, adaugă cunoscutul critic şi om politic român, că rămânea de îndeplinit o cerință a Divanului ad-hoc, dar ar fi fost de dorit ca ea să se realizeze prin liberul consimțământ al lui Cuza, cu atât mai mult cu cât el însuşi plănuise abdicarea, iar nu printr-un act ruşi-nos de forță, aşa cum se întâmplase. În sfârşit, sem-nificative sunt mărturiile lui Nicolae Iorga care a condamnat cu virulență, în numeroase rânduri, modalitatea în care domnitorul Unirii a fost înlăturat de pe Tron, totodată, marele istoric, de-a lungul mai multor decenii, ducând o adevărată campanie publică pentru reabilitatea memoriei domnitorului.

Independent de modul cum am aprecia atitudinea personală a lui AI. 1. Cuza în evoluția regimului politic din timpul domniei sale, dacă modalitatea aleasă de înfăptuirea marilor reforme - printr-o lovitură de stat - a fost sau nu singura posibilă, cert este faptul că reformele înfăptuite în timpul domniei sale au fost de o mare însemnătate. Ele au marcat o etapă decisivă în edificarea statului român modern, căci fără instituțiile adecvate, fără unificarea acestora, disiminând grav provincialismul, născut din existența separată de-a lungul secolelor a celor două Principate, fără fundamentarea Unirii pe baza reformării vechilor structuri sociale, este greu de crezut că Statul național român, odată înfăptuit, ar fi putut să dureze, idealul înfăptuit s-ar fi putut nărui într-o clipă, ca într-un vis frumos, întrerupt de o trezire bruscă. De aceea, oricât de critici am putea fi față de orientarea politică a lui Al. I. Cuza în hățişul frământărilor politice interne şi chiar față de viața lui privată, nu-i vom putea niciodată contesta meritul programului său de reforme, înfăptuit, cu orice mijloace, în răstimpul domniei sale de şapte ani. Fără îndoială că meritul reformelor nu-i aparține în exclusivitate domnitorului, ci şi colaboratorilor săi - lui M. Kogălniceanu, în primul rând –, echipelor ministeriale cu care a lucrat, dar nu este mai puțin adevărat că într-o epocă de tranziție pe care o parcurge domnia sa – de la forma veche de organizare statală, a monarhiei absolute de caracter luminat, la monarhia constituțională de tip european - meritul său în realizarea, pas cu pas, a programului de reforme a fost excepțional. Nu a existat reformă, se poate spune, care să nu fi fost în prealabil gândită de domnitor, care să nu fi făcut obiectul preocupărilor sale; de altfel, în condițiile certurilor interne dintre liderii politici, precum şi al incapacității diferitelor grupări politice de a se concentra şi pune de acord asupra unui program național de reforme, şeful statului, în persoana domnitorului Al. I. Cuza, era singurul în măsură să supravegheze şi să coordoneze înfăptuirea unui program unitar de reforme. De aici şi folosirea formulării „reformele lui Al. I. Cuza”, care poate să pară exagerată, dar ea ascunde, în esență, un mare adevăr şi este simbolică, în orice caz, pentru etapa pe care a parcurs-o istoria românilor în perioada 1859-1866. Aceste reforme au marcat o etapă decisivă în procesul organizării instituțiilor României moderne, noul regim politic instaurat în februarie 1866, fiind obligat să meargă pe calea amendării şi completării acestor reforme, anularea lor nefiind posibilă, în ciuda pornirilor şi patimilor politice vizând persoana fostului domnitor. Realizând opera de edificare a instituțiilor statului român modern, lăsând în urma sa, la sfârşitul domniei, un stat cu o altă fizionomie, politică şi socială, decât a celor două Principate în fruntea cărora era ales domn în 1859, Al. I. Cuza a înscris în istoria românilor una dintre cele mai frumoase pagini ale sale, la care, aşa cum afirma M. Kogălniceanu la moartea sa, avea să se întoarcă, ca la o pildă, amintirea generațiilor viitoare. Domnia lui Al. I Cuza, atât sub raportul reformelor interne, cât şi al politicii externe, aşa cum s-a spus – şi se va spune mereu – a fost un prolog al Independenței naționale, care se va înfăptui în anii 1877-1878, în acelaşi timp, al desăvârşirii unității naționale, care se va înfăptui în cursul anului 1918. (din lucrarea: *România sub semnul modernizării – De la Alexandru Ioan Cuza la Carol I 1859-1914*),